

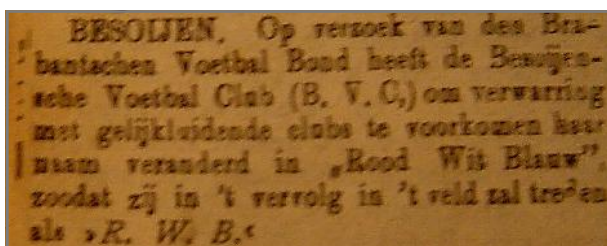
RWB 100 jaar

Hieronder treft de geïnteresseerde lezer (en welke rasechte RWB'er is dat niet?) een overzicht van een eeuw clubgeschiedenis. Het is een combinatie geworden van oude en nieuwe verslagen, zodat de toon soms kan variëren. Dat leek ons geen onoverkomelijk bezwaar, integendeel, het geeft aardig weer hoe men bij eerdere jubilea terugblikte. Waar nodig (spelling etc.) zijn de oude teksten aangepast. Zoals gebruikelijk in jubileumuitgaven is er extra aandacht geschonken aan de laatste jaren.

*Jack Didden
Ad van den Houdt*

Het prille begin

Georganiseerde volkssport is een fenomeen uit het begin van de twintigste eeuw. Na vis- en kaartverenigingen, waren het vooral voetbalverenigingen die als paddenstoelen uit de grond rezen. De eerste in Besoijen was Vlugheid Wint (VW) die werd opgericht in 1906. Deze club had al snel te weinig leden en werd begin 1908 ontbonden. Enkele leden die wilden blijven voetballen richtten kort daarna, op 2 februari 1908, de Besoijense Voetbal Club (BVC) op. De oprichtingsvergadering werd gehouden bij Bart "van Sjoos" Versteijnen (nu café Landzicht net buiten het Westeinde). Feitelijk was zijn naam Embertus Timmermans en was zijn moedersnaam Versteijnen. De volgende personen waren daarbij aanwezig: H. Spitters, G. Gouda, W. Bakkeren, H. van Tuijl, P. de Louw, L. Harmeling, A. Janson Gzn., Dorus Muskens, L. Langhout, C. Blom, Jos. de Louw, M. van Vugt. De naam bleef de eerste jaren BVC, maar om verwarring met gelijknamige clubs te voorkomen, verzocht de Brabantse Voetbalbond de Besoijense club de naam te veranderen en vanaf september 1912 heette de club officieel Besoijense Voetbalvereniging Rood-Wit-Blauw, RWB, hoewel die al vanaf de allereerste wedstrijd de nationale driekleur als tenue droeg.

Echo van het Zuiden, 8 September 1912

RWB was vanaf het allereerste begin een neutrale club, zeer opmerkelijk omdat dat geheel tegen de tijdgeest inging. Alles en iedereen in Nederland, de eerste helft van de twintigste eeuw, hoorde bij een zuil, protestant, katholiek, socialistisch, noem maar op. RWB koos een andere route. Groot voordeel van een neutrale vereniging was dat katholiek en protestant samen konden sporten, ideaal voor een dorp dat voor tweedeede katholiek en eenderde protestant was.

RWB (eigenlijk dus nog BVC) begon haar activiteiten op een terrein tegenover het café van Bart van Sjoos. Het terrein, dat nu voor het grootste deel is verdwenen omdat de weg erover is gelegd, was meer weiland dan voetbalveld en na een regenbui vrijwel onbruikbaar. Maar goed, de club had een eigen terrein en het voetballen kon beginnen. RWB mocht gratis gebruik maken van de wei die als veld gebruikt werd. Voor 5 cent kon men bij Bart een glas bier kopen en de RWB'ers maakten daarvan blijkbaar zoveel gebruik dat hij voldoende omzet had om daar van te kunnen bestaan.

De eerste seizoenen

Er heerste een goede clubgeest, want er werd flink getraind en meteen de eerste zondag al werd een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld. Een medaillewedstrijd werd al spoedig uitgeschreven, waaraan onder andere deelnamen WV Waalwijk en Sparta Geertruidenberg. RWB zelf werd uitgenodigd door Excelsior in Tilburg om aan een medaillewedstrijd deel te nemen en won daar haar eerste medaille zonder zelf te spelen, want de tegenpartij kwam niet opdagen! Hoe dan ook, het clublokaal werd steeds goed bezocht en de saamhorigheid en vriendschap waren prima.

Het jaar daarop werd voor het eerst deelgenomen aan de Brabantse Voetbalcompetitie, waaraan een spannende vergadering vooraf ging. RWB werd in de eerste klasse ingedeeld, omdat er geen andere klasse was. Deze opgave was echter wel wat te zwaar voor Besoijen, wat uit de stand wel bleek want RWB werd zesde en laatste. Het seizoen daarop bereikte RWB de derde plaats, een veel beter resultaat.

In het seizoen 1912-1913 speelde RWB de competitie niet uit, wat toen gemakkelijk kon gebeuren. Het was een kwestie van ongerechtigde spelers, wat ook toen al voorkwam. Dit was bij Tavenu in Tilburg. Intussen kwamen er meer leden bij, zodat in het seizoen 1913-1914 een tweede elftal kon worden opgesteld, dat echter voorlopig alleen vriendschappelijk speelde.

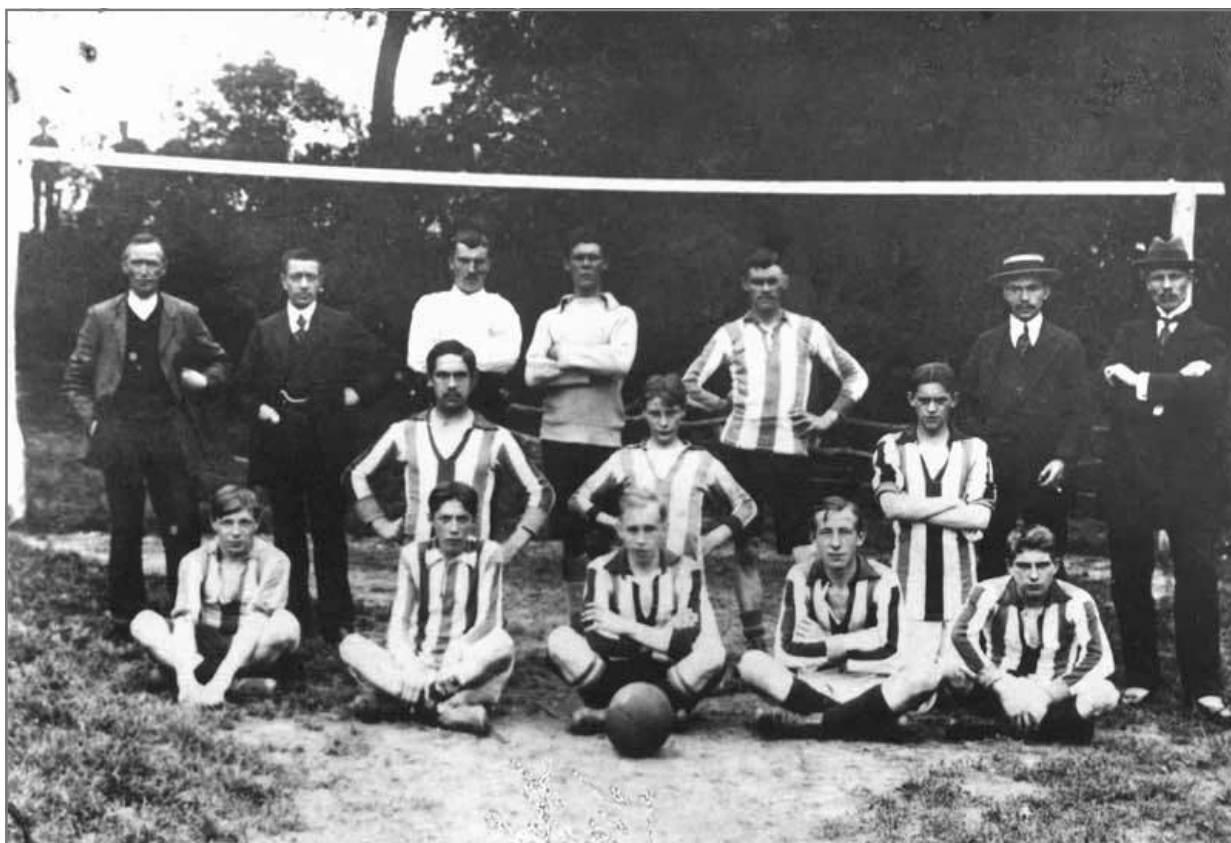
Oorlog

De eerste donkere wolken lieten ook RWB niet onberoerd. De mobilisatie van 1914 eiste ook een zevental RWB-spelers op voor de militaire dienst, zodat dit seizoen niet aan de competitie werd deelgenomen. Er werden echter wel veel vriendschappelijke wedstrijden gespeeld tegen hier gelegerde militairen (waaronder veel voetballers waren) wat weer zijn eigen genoegens meebracht. Het seizoen 1916-1917 zou voor RWB het zo fel begeerde kampioenschap hebben gebracht, ware het niet dat Anthony uit Oss zich terugtrok uit de competitie. RWB had daar gewonnen terwijl Wilhelmina 3 er gelijk had gespeeld. Een en ander betekende dat RWB 2 punten verspeelde en daardoor 1 punt onder Wilhelmina 3 eindigde, een lelijke spaak in het wiel van RWB. Tussendoor werd de prijzenkast van RWB steeds aangevuld met medailles, behaald op seriewedstrijden, welke toen aan de orde van de dag waren.

Het volgende seizoen werden echter betere resultaten behaald en RWB 2 werd kampioen van de tweede klasse. Het ledental nam intussen nog toe en spoedig kon een derde, zelfs een vierde elftal aan de wedstrijden deelnemen. De vereniging werd dus steeds sterker. Maar voor het eerste elftal waren het nog steeds middelmatige jaren en in seizoen 1919-1920 eindigde RWB weer op de zesde plaats (van de acht ditmaal).

De crisisjaren

De jaren twintig en dertig van de twintigste eeuw staan ook wel bekend als de crisisjaren of de crisistijd. Er was schaarste, werkloosheid en bittere armoede. Omdat Waalwijk (waar Besoijen in 1922 in opging) eenzijdig georiënteerd was op de leerindustrie, kwam de klap hier vaak extra hard aan.

R.W.B. 1 tijdens de mobilisatie, 1916

Zittend: Frans v.d. Gouw, C. Janson, M. van Vugt, M. Klijn, C.v.d. Hammen

Gekniel: C. de Louw, Th. v.d. Gouw, J. van Hilst

Staan: E. Timmermans (terrein-eigenaar), W. Treffers (bestuurslid), W. Bakkeren, P.J. v.d. Quent (instr. vliegenier), A. Blom, G. Gouda en H. Wilhelm (bestuurslid)

In het seizoen 1917-1918 eindigde RWB op de derde plaats. Dit seizoen nam ook het 2de elftal aan de competitie deel. Het eindigde op de voorlaatste plaats. Deze afdeling bestond echter uit slechts vier verenigingen.

Sport was weliswaar een uitlaatklep in deze misère, maar het aanschaffen van een tenue en de juiste schoenen was lang niet voor iedereen weggelegd, al kon men nog zo goed voetballen. Misschien dat het daarom ook sportief RWB niet altijd meezat, al leek het begin goed.

RWB-elftal ca. 1915. Enkele spelers dragen zelfs een stropdas!
 Zittend o.a. : Louis van Hilst, Theodorus van Vugt, Jan van Osch, Staand Marien van Vugt, rest onbekend
 Collectie Gemeentearchief Waalwijk

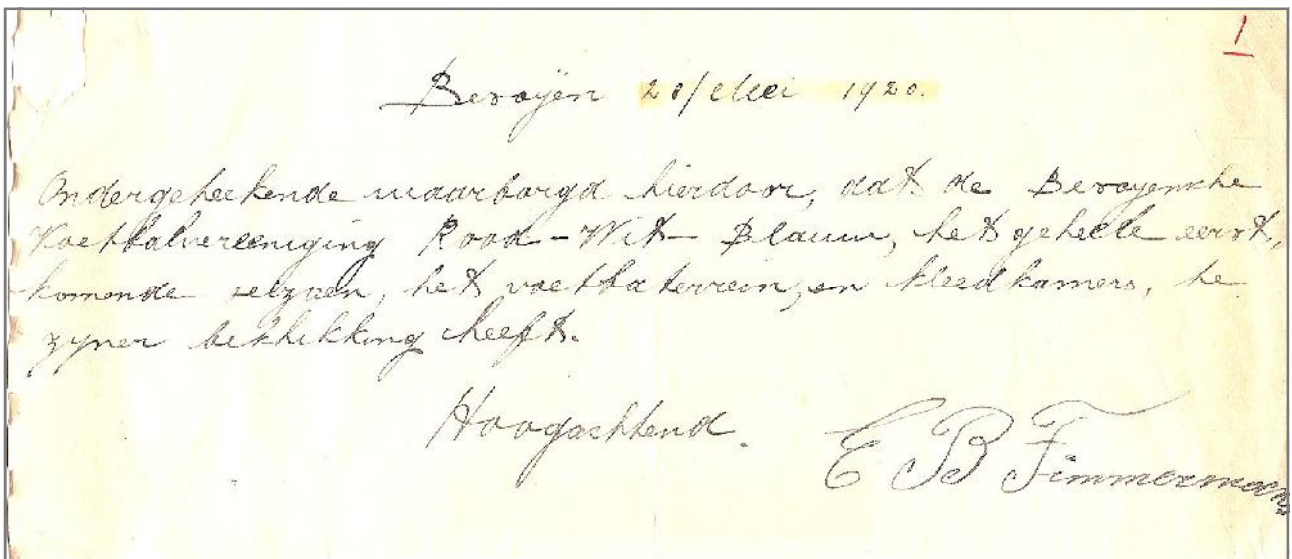
Het seizoen 1920-21 was voor RWB een belangrijk jaar.

Na eerder afgewezen te zijn geweest, werd de vereniging dat jaar wel toegelaten tot de NVB, de voorloper van de KNVB. RWB werd ingedeeld in de derde klasse. De competitie verliep niet echt voorspoedig. De derde klasse bleek eigenlijk te hoog gegrepen en RWB eindigde op de voorlaatste plaats.

In de strijd om de NVB-beker weerde RWB zich, opmerkelijk genoeg, stukken beter.

Na een prachtige wedstrijd tegen Helmond 1, die met 2-1 werd gewonnen, moest RWB de volgende zondag tegen de te sterke eerste klasser Dosko uitkomen. Hiervan werd zeer eervol op het laatst met 2-0 verloren.

De verklaring van E.B. Timmermans, beter bekend als "Bart van Sjoos", dat RWB ook in het seizoen 1920-1921 gebruik mag maken van zijn voetbalterrein.

27 Februari 1922

N°. 66/72

Wij Wilhelmina, bij de gratie Gods,
Koningin der Nederlanden, Prinses van
Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

27 Feb. 1922
N° 67.

Beschikkende op de verzoekschriften ter bekoming van erkenning van de daarin genoemde, voor minder dan dertig jaren aangegane, vereenigingen door goedkeuring van hare daarbij overgelegde statuten; Gelet op de voorschriften der wet van 22 April 1855 (Stbl. no 32) in het algemeen en op art. 6, tweede lid, dier wet in het bijzonder; Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie van 24 Februari 1922, te Afdeeling B, No 848;

Hebben goedgevonden en verstaan:

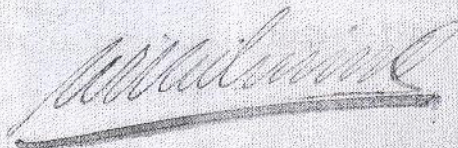
de overgelegde statuten der navolgende vereenigingen goed te keuren, en deze vereenigingen mitsdien te erkennen, te weten:

10e. de vereeniging: »Zwolsche Voetbal-en Athletiekvereeniging» P.E.C.» (Prins Hendrik-ende desespereert niet Combinatie)», gevestigd te Zwolle;

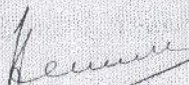
20e. de vereeniging: »Besoyensche Voetbalvereeniging» Rood-Wit-Blauw», gevestigd te Besoyen (N.Br.);

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer.

1401
s Gravenhage, den 27 Februari 1922

De Minister van Justitie,

Koninklijke goedkeuring statuten
27 februari 1922

— Zoals reeds aangekondigd is, zal R.W.B. haar 12½-jarig bestaan feestelijk herdenken. Zaterdag 31 Juli 's avonds 7 uur, wordt voor de leden een feestavond georganiseerd, nadat eerst de algemeene Jaarvergadering gehouden wordt.

Echo van het Zuiden, 31 juli 1920

In augustus 1920 werd ook het 12½-jarig bestaan op intieme wijze gevierd.

De daaropvolgende seizoenen verliepen niet veel beter voor het eerste elftal en RWB eindigde telkens weer op de laatste of voorlaatste plaats. Alleen de lagere elftallen wisten zich beter te plaatsen en RWB 2 behaalde in 1926-27 het kampioenschap van de tweede klasse BVB en het derde elftal het kampioenschap van de derde klasse BVB. Het seizoen 1927-28 zou iets beter worden, want het eerste elftal wilde niet langer hekksluiters meer zijn en werkte zich enige plaatsen hoger op; de lagere elftallen moesten zich, naar de hoogste klassen in de BVB gepromoveerd, met een bescheiden plaats tevreden stellen.

Brand en een nieuw onderkomen

Uiterekend in de crisistijd werd de club ook nog getroffen door nog een kleine ramp. Op 22 april 1924 brak er brand uit in het café van Bart Kamp (niet dezelfde als Bart van Sjoos). Het gehele clublokaal ging in vlammen op, waarbij onder meer drie kasten met prijzen verloren gingen. De plaatselijke krant, De Echo van het Zuiden berichtte erover: *“Gisterenmiddag ongeveer half vier ontstond brand in het pand van de heer B. Kamp-Leemans vanouds bekend onder den naam “Sjo Versteijnen”, gelegen op de Capelsche dijk. In een oogenblik stond het geheele pand in lichterlaaie zoodat men ternauwernood tijd had om het vee uit de stal te verwijderen. Van den huisraad en herberginventaris kon niets worden gered. Ook van de voetbalclub RWB die reeds meer dan 12 ½ jaar bestaat werden een kleine honderd prijzen bestaande uit medailles, lauwertakken en bekers door de vlammen verteerd.”*

De seizoenen 1928-1929 en 1929-1930 brachten weinig verandering in de bestaande (sportieve) situatie en mede door de veelvuldige onbespeelbaarheid van het terrein, werd meer en meer de noodzaak voelbaar, wilde men althans de oude Besoijense club voor ondergang behoeden, van een ander, beter terrein. Het bestuur zag gelukkig tijdig de noodzakelijkheid hiervan in en vrij spoedig slaagde men erin een nieuw onderkomen te regelen, dicht bij de bebouwde kom deze keer.

RWB kreeg de beschikking over een eigen terrein en een eigen clubgebouw dat ieders bewondering had. Het nieuwe terrein met accommodatie, gelegen aan de Burg.v.d.Klokkenlaan (vanaf 1943: Floris V-laan), was een aanwinst voor heel Waalwijk.

Het werd begin januari 1931 officieel geopend, althans wat het clubgebouw betraf, aangezien vanwege de vorst er nog niet gespeeld kon worden. Het werd dan ook 8 maart, voordat ook het terrein geopend kon worden en het was wel zeer toevallig en bijzonder dat juist WSC de eerste bezoekende vereniging was. Nu het RWB-terrein meer aan de bebouwde kom van Besoijen was gelegen, had dit als gunstig neveneffect een sterke toename van het ledental. Terwijl het eerste en het derde elftal niet bijzonder presteerden, werd, tot ieders trots, het tweede kampioen.

De eerste op het nieuwe terrein, voorwaar een schitterend succes dat natuurlijk flink gevierd werd.

BESOIJEN.

Om den R.W.B.-beker 4e jaar. 21-25 Mei 1922.
Bekerhoudster „XERXES“ Rotterdam.

Groote Voetbal-Wedstrijden

uitgeschreven door de Besoijensche Voetbalvereniging ROOD-WIT-BLAUW.

Uitgeloofd worden:

- 1ste prijs Prachtige Zilveren Wisselbeker.
- 2e prijs Verguld Zilveren medaille.
- 3e en 4e prijs Herrinnerings-Medaille's.

Deelnemende Vereenigingen:

XERXES, Rotterdam. (Winnaar 1921.)

NEPTUNUS, Rotterdam; N.O.A.D. ², Tilburg; QUICK, Waalwijk;
WILHELMINA, Raatsheuvel; R. W. B., Besoijen.

Wedstrijden op 21 Mei:

- 2 uur A. QUICK-R.W.B. (Afmattingswedstrijd.)
- 4 uur B. NEPTUNUS-WILHELMINA.

Wedstrijden op 25 Mei (Hemelvaartsdag).

- 2 uur C. XERXES-N.O.A.D. ²
- 3¹/₄ uur D. QUICK-Winnaar B.
- 5 uur E. Winnaar C.—Winnaar D. Eindwedstrijd.

Donateurs(riche's) hebben **VRIJ TOEGANG** op vertoon van diploma 1921-'22.

Entrée: 1ste Rang 50 cent. (Zitplaatsen). - 2e Rang 25 cent.

Kinderen 10 cent op den 2en Rang.

De wedstrijden worden gespeeld op het sportterrein van R.W.B., gelegen achter Café „Landsicht“ van den Heer A. VERSLUIS.

HET BESTUUR.

De "3e helft" bij het clubgebouw, de zogenaamde "tent", aan de Burg.v.d.Klokkenlaan

De jaren dertig

Van dit kampioenselftal kwamen het volgende seizoen, 1931-1932, al meteen drie jeugdige krachten in het eerste elftal, waarmee in deze competitie een niet zo fraai resultaat behaald werd, wat zijn oorzaak vond in het feit dat de ploeg een flinke verjongingskuur had ondergaan. Er werden geen of zeer weinig behoorlijke prestaties verricht.

In het jubileumjaar, 1933, waarin de club het vijfentwintigjarige bestaan herdacht, belandde het eerste elftal na een zeer slecht begin, dankzij de keurige leiding van aanvoerder C. Verhagen, toch nog op de vijfde plaats van de ranglijst. Slechts een gespeelde wedstrijd uit dit seizoen vindt men opgetekend, namelijk Oisterwijk-RWB, welke even voor het einde door de Oisterwijkers, met een stand van 5-2 voor RWB, onder protest tegen de leiding over een vermeend buitenspel-doelpunt, werd gestaakt. Het tweede en derde elftal behaalden behoorlijke successen; het vierde elftal, wat inmiddels ook meespeelde, wist het niet verder te brengen dan de laatste plaats op de ranglijst. Door het derde elftal werd er een toernooi uitgeschreven, waaraan deelnamen RWB 3, Quick, BSV en NEO. Het tweede elftal nam deel aan de seriewedstrijden in Heusden.

Het 25-jarig jubileum was intussen in februari op de meest schitterende wijze gevierd.

De jubileumwedstrijd op 5 februari tegen de toenmalige plaatselijke tweede klasser WSC, die onder zeer slechte weersomstandigheden gespeeld werd, eindigde in een 2-2 gelijkspel.

Na al deze feestelijkheden begon spoedig het seizoen 1933-34. Dit jaar zou een minder mooi jaar worden. Er kwamen enkele strubbelingen in onze vereniging, maar die werden door het bestuur en goedwillende leden stevig aangepakt, de minder goede elementen werden verwijderd en RWB kwam weer even gezond en sterk als voorheen te voorschijn. Het eerste elftal belandde op de voorlaatste plaats; de lagere elftallen deden het iets beter.

Seizoen 1934-35 zou voor RWB een goed seizoen worden; de geest onder de jongens was inmiddels weer uitstekend geworden. Op 20 januari 1935, er waren toen nog slechts 4 wedstrijden te spelen, kwam TOP bij RWB op bezoek; werd deze wedstrijd door RWB gewonnen, dan stond men gelijk met de Ossenaren, met een wedstrijd minder gespeeld. Om half twee arriveerde TOP met maar liefst zeven autobussen vol supporters. Ook Waalwijk liet zich niet onbetuigd en toen scheidsrechter Van den Ender om half drie de aftrap floot, heerste er een gezellige drukte rondom het veld. De eindstand werd 4-1 voor TOP, onder grote blijdschap van haar talrijke supporters. Nòg was de kans voor RWB niet verkeken, nòg kon de club gelijk met de Ossenaren eindigen.

De volgende zondag kwam Capelle bij RWB op visite en deze heeft, zoals later zou blijken, de kans van RWB geheel in de war gestuurd. Door tegen Capelle gelijk te spelen ontglipte RWB het kampioenschap. Toch stemde een tweede plaats tot tevredenheid. Ook de andere elftallen hadden uitstekend gepresteerd en het tij leek gekeerd.

In het seizoen 1935-36 eindigde het eerste elftal op de vierde plaats op de ranglijst en het seizoen daarop werd het eerste uiteindelijk derde na TOP en Zaltbommel. Het tweede elftal werd dit seizoen op overtuigende wijze kampioen der eerste klasse Brabantse Bond. Ook door deze spelers werden dit seizoen prachtige wedstrijden gespeeld. Het jeugdelftal wilde dit jaar niet onder doen voor hun grotere broers; zij behaalden het kampioenschap van de afdeling Waalwijk en Omstreken.

Dreiging

In 1937 verliet vice-voorzitter en aanvoerder van het eerste elftal, Wim Snels, onze vereniging. Hij vertrok in juli naar Nederlands Indië, zoals Indonesië toen nog heette. Iedereen zag hem zeer node gaan. Wim was de spil van RWB, niet alleen op het veld, doch ook op straat, in café of bioscoop of waar dan ook. Waar Wim was, daar waren ook RWB'ers. Of het door het vertrek van ras-RWB'er Wim Snels kwam, is onduidelijk, maar dat jaar zou voor RWB een niet zo goed jaar worden.

Het ledenaantal liep wel op, maar de verrichtingen van de diverse elftallen waren bedroevend slecht.

Seizoen 1938-1939 had, in tegenstelling tot het voorgaande, voor RWB een zeer gunstig verloop. Niet zozeer wat betreft de overwinningen, doch vooral wat de clubliefde en het vertoonde spel betreft, ging men aanmerkelijk vooruit. Wij hadden weer een nieuwe indeling gekregen en er waren enkele verenigingen bij die ons nog onbekend waren. Deze competitie eindigde RWB op de vierde plaats (van de elf). Het tweede werd zelfs derde.

Seizoen 1939-1940, toen dreigende oorlogswolken zich opnieuw boven Europa samenvakten, wist RWB het zolang begeerde kampioenschap te behalen.

*Het kampioenselftal 1939-1940, bestaande uit (in willekeurige volgorde): A. vd Heijden, J. van Beek, J. Blom, H. Blom, B. van Velthoven, J. (Koo)s)Treffers, L. van Zon, G. Smolders, F. Muller, A. van Osch, J. van Velthoven, W. Valk Van Boxtel, E Timmermans.
Bron: Jubileumboekje 1958*

Wel moest de club door het uitbreken van de mobilisatie verschillende leden uit de dagelijkse omgeving missen, doch niet tegenstaande alles werd er door bestuur en leden van RWB energiek aangepakt; er werd geoefend en getraind en zij die hun dienstplicht moesten vervullen, vervulden niet alleen hun plichten voor het vaderland, maar ook voor onze vereniging. Zij bleven oefenen en, indien mogelijk, waren zij op zondag op het veld om voor RWB te strijden en dit zodoende het kampioenschap te bezorgen. Jammer, dat dit seizoen de promotie- en degradatiewedstrijden waren afgeschaft, want ongetwijfeld zou RWB met dit elftal een goede kans gemaakt hebben op het tweede klasserschap. Het heeft niet zo mogen zijn.

Opnieuw oorlog

In mei 1940 brak de oorlog in alle hevigheid los over Europa; ook ons landje werd niet gespaard. Wij werden onder de voet gelopen door de overweldiger. Wat zou er van ons Nederland en het geliefde RWB worden? Zouden alle leden gezond en wel uit het krijgsgewoel te voorschijn komen? Dit waren de vragen waarmee het bestuur zich in die dagen met hun eigen beslommeringen des levens bezag. God zij dank kon de voorzitter tijdens de algemene vergadering op 23 juni 1940 allen, ook de militairen, weer een hartelijk welkom heten. RWB was tot op dat moment voor persoonlijke offers gespaard gebleven, doch de morele terugslag door de oorlog zou zich in onze vereniging na de oorlog wel openbaren.

De bezetting

In de competitie 1940-1941, de eerste volledige tijdens de bezetting, werd RWB geheel anders ingedeeld dan voorgaande jaren het geval was geweest, want intussen had de bezetter zijn eerste bemoeienissen ook met sport. De fusie tussen IVCB (de katholieke voetbalbond) en de NVB (de K van koninklijk mocht van de Duitsers na 29 juni 1940 niet meer worden gevoerd) was een feit. RWB was ingedeeld met de volgende derde klassers: Baardwijk, SET, GVV, PAZO, SARTO, Gudok, Oisterwijk en RKC, welke laatste was ontstaan door het samenvoegen van drie rooms-katholieke verenigingen HEC, WVB en Hercules. Op geen stukken na wist men hoe groot de krachten waren der diverse verenigingen, daar deze uit de IVCB komende elftallen voor RWB geheel onbekend waren. Doch spoedig zou ook op deze vraag het antwoord gegeven worden. Vooral de wedstrijd tegen nieuwkomer RKC trok veel bekijks. Deze wedstrijd, waarnaar honderden Waalwijkers met spanning hadden uitgezien, werd gespeeld op 6 oktober 1940.

Zijn er toen nog voetbalenthousiasten geweest door wie deze wedstrijd niet besproken is? De kansen werden gewikt en gewogen, er werd om gegokt dat het een lieve lust was; ieder was er vol van, de belangstelling was dan ook ongekend groot en ieder wilde deze wedstrijd zien! Na een harde, doch sportieve wedstrijd, moest de tegenstander tenslotte met 4-1 tegen RWB het loodje leggen.

Op het einde van de competitie, er waren toen nog slechts drie wedstrijden te spelen, stond het eerste van RWB bovenaan en hoefde men uit deze te spelen wedstrijden nog slechts drie punten te halen om de kampioensvlag voor de tweede maal te laten wapperen. Maar dat het bij voetbal raar kan gaan, zou ook nu weer blijken. Tijdens de laatste wedstrijden ondervonden wij al enigszins de druk van de bezetter op de RWB-gelederen. Enkele spelers van het eerste en tweede elftal vertoefden toen al in het buitenland (vanwege verplichte tewerkstelling door de Duitsers). Of het daar door kwam, of door de druk te presteren zal altijd een vraag blijven. RWB liet punten liggen en zou als derde eindigen.

Het seizoen 1941-1942 ging RWB voortvarend van start en behoorde al snel opnieuw tot de kanshebbers op de titel. De strijd om de bovenste plaats begon nu langzamerhand hevig te worden en de zwakke broeders werden van de sterkere gescheiden. Ook RWB behoorde deze keer weer tot de kopploeg en maakte een prachtige kans om de hoogste plaats te gaan bezetten; ieder was hoopvol gestemd. Zou het deze keer lukken? Zou het geluk thans met de club zijn? Opnieuw lukte het net niet en RWB eindigde als tweede, na RKC.

*RWB voetbalkousen ca 1955
Aan de club geschonken door Joop Majjers*

Seizoen 1942-1943. Na enkele jaren tot de kampioenskandidaten behoord te hebben, ving RWB het nieuwe seizoen vol goede moed aan. Er waren weer enkele nieuwe gezichten aan de afdeling toegevoegd zoals DESK en Hieronymus, doch voor het verdere deel waren het allen oude bekenden, die elkaar tijdens de vorige jaren al eens ontmoet hadden. Helaas is driemaal niet altijd scheepsrecht. Het eerste raakte in een dip, liet punten liggen en RWB eindigde dit seizoen als vierde.

Het laatste seizoen onder de bezetting, 1943-1944, ging RWB in met veel minder vertrouwen dan de vorige jaren het geval geweest was. Bovendien werden de gevolgen van de oorlog hoe langer hoe meer voelbaar en dat drukte de stemming en de animo om te voetballen. Razzia's op de voetbalterreinen namen sterker vormen aan en men was niet meer zeker van de opkomst der spelers; en zo de spelers wel kwamen, moest men ze eventueel tijdig waarschuwen wanneer er onraad dreigde.

Daarbij kwam nog dat belangrijke spelers intussen naar Duitsland waren gedeporteerd. Uiteindelijk viel het resultaat niet tegen: RWB werd derde. RKC was opnieuw sterker gebleken.

Bevrijd, maar niet vrij

Dit seizoen bracht weer een noodcompetitie, welke echter niet werd uitgespeeld. Het zuidelijk deel van Nederland was strijdtoneel geworden. De wedstrijd tegen Sarto was de laatste. De geallieerde vliegers ondernamen tijdens de wedstrijd een aanval op het nabij gelegen vliegveld Gilze-Rijen. Na een klein uur "geschild" te hebben, onder het lawaai van vallende bommen, wist de scheidsrechter niet beter te doen dan de wedstrijd te staken. De voetbaluitrusting werd zolang opgeborgen tot na de bevrijding, die in zicht kwam. Dat zou de laatste wedstrijd zijn welke gespeeld werd onder de Duitse bezetting.

De bevrijding werd voor Waalwijk een feit op 30 oktober 1944, maar bracht al op 1 november voor RWB verliezen. Onze trouwe vriend en terreinknecht Hannes Treffers, die meer dan 35 jaren de club trouw had gediend en steeds op de bres stond voor RWB, en zijn schoonzoon Hannes Verhoofstad werden op wrede wijze uit het leven weggerukt toen een granaat precies op hun schuilkelder (halverwege het Westeinde) terechtkwam. Dit waren zware verliezen. Ook Bet-je, de dochter van Hannes Treffers, Ad, zijn zes maanden oude kleinzoon en Anna Verhoofstad kwamen om bij deze granaatinslag.

Na de bevrijding kwamen de vier Waalwijkse verenigingen bij elkaar en besloten een onderlinge competitie te beleggen, bedoeld als oefenwedstrijden. Baardwijk was hierin de sterkste. Onze geallieerde bevrijders brachten RWB ook nog in moeilijkheden, want zij waren zo "vriendelijk" de afrastering en het terrein grotendeels te slopen en de "clubtent" in een onmogelijke staat te brengen. Hierdoor moesten flinke financiële offers gebracht worden om de zaak weer in orde te brengen.

Opnieuw in vrijheid

Het seizoen 1945-1946 was het eerste dat gespeeld kon worden onder vrije vlag. Ongeveer alle tegenstanders van vóór de bevrijding waren weer bij RWB ingedeeld. Jammer dat de resultaten niet boven het middelmatige uitkwamen. Het seizoen daarna verliep nog slechter. Alvorens aan de nieuwe competitie kon worden begonnen, moest alles grondig worden opgeknapt, daar alles ontzettend veel geleden had tijdens de bevrijding en in een deplorabele toestand verkeerde.

Nu kwam de echte RWB-geest weer voor de dag en met man en macht werd er gewerkt met een verblijvend resultaat. De openingswedstrijd ging tegen Roosendaal.

Hoe was het seizoen? De eerste wedstrijd was tegen WSC en werd met 7-1 verloren. Onze aanvoerder, linksbinnen Schalken, moest het terrein wegens een knieblesure verlaten en hierdoor zakte het elftal als een kaartenhuis in elkaar. Het duurde enkele maanden voordat Giel weer kon spelen. De rest van de competitie was een lange strijd tegen de degradatie. Bij de laatste wedstrijd stonden we gelijk met Nevelo en zo moesten we van Hieronymus winnen om de dans te ontspringen. Dit lukte inderdaad en Nevelo werd het kind van de rekening.

Degradatie . . . en feest

De verwachting was dat de prestaties in het seizoen 1947-1948, na het gespartel van het vorige seizoen, beter zouden zijn; maar dit was niet het geval. Al mochten dan de oefenwedstrijden voor de aanvang van het seizoen het vertrouwen rechtvaardigen dat de resultaten dit jubileumjaar beter zouden zijn, de competitie wees anders uit. De degradatiewedstrijden gingen, voor wat het eerste betrof, tegen de kampioen van de vierde klasse, Boxtel, die probeerde de plaats van RWB in de derde klasse over te nemen. En waarachtig, dit lukte hen, zij promoveerden naar de derde klasse, en Besoijen, na bijna onafgebroken in de derde klasse te hebben gespeeld, was gedoemd het volgend seizoen in de vierde klasse uit te komen.

Op 2 februari 1948 werd op feestelijke en luisterrijke wijze het veertigjarig bestaan gevierd, ondanks het toen dreigende degradatiespook. Zaterdag werd er een zeer druk bezochte receptie gehouden in café Smolders. 's Avonds om 7 uur was er een bijeenkomst in de zaal van de Gildenbond, waar een revueavond werd gegeven met o.a. Lou Bandy, de Wama's en Coby Beek, topartiesten in die tijd. Zondagsmiddags was er een bijeenkomst in het clublokaal waarbij KNVB-voorzitter Karel Lotsy aan medeoprichter Marien van Vugt de bondsvlag overhandigde. Zondagmiddag werd er nog een jubileumwedstrijd gespeeld en 's avonds was er in zaal Thalia nog een feestavond met cabaret door de familie van Engelen, waarbij het clublied ten gehore werd gebracht.

DANSZAAL
„THALIA”

Stemming

Variatie

Vrolijkheid

IEDERE ZONDAG
BAL

De R.W.B. – mars
Tekst en muziek: Piet Mulders.

*Komt R.W.B.-ers laat ons clublied schallen,
Laat luid weerklinken over het veld
Wij houden hoog de kleuren van Besoyen,
Want daarop zijn wij zeer gesteld.
Ons Rood-Wit-Blauw, symbool van de victorie,
Waar kameraadschap welig bloeit,
Daar mag spontaan een blij refrein weerklinken,
Waar R.W.B. gestadig bloeit.*

*Refrein:
Komt R.W.B.-ers, komt R.W.B.-ers,
Komt zweert tesamen plechtig trouw,
Als R.W.B.-ers, als R.W.B.-ers,
Aan ons zo dierbaar Rood-Wit-Blauw.*

*In goede teamgeest trekken wij ten strijde,
De overwinning in het verschiet,
Ja, ieder blaakt van vurig enthousiasme,
Iets wat men elders zelden ziet.
Bij ups en downs, wij zijn steeds bij elkander,
Ook een verlies is geen bezwaar,
Wij vormen saâm de vrienden van Besoyen
En zijn dus een familieschaar.*

*Neen, geen gekanker zal men bij ons horen
Hier heerst de echte goede geest,
Wat anderen geven, anderen kunnen bieden
Ons R.W.B. trekt ons het meest.
Wij willen saâm die goede geest behouden
En zingen daarom blij spontaan:
Er is in Waalwijk maar één Besoyen
Ons R.W.B. staat bovenaan.*

Advertenties uit jubileumboekje 1948

Dorst na de wedstrijd? ? ? ?

DRINK DAN ONZE

Uuchtenlimonade

Harry de Louw, Limonadefabriek Westeinde 28, Waalwijk

In de vierde klasse

De tegenstanders in het seizoen 1948-1949 waren onder meer Veerse Boys, Drunen, Haarsteeg, Wit-Zwart, Raamsdonk, Nieuwkuijk en Waspik. Dus hoofdzakelijk een Langstraatse aangelegenheid, wat één ding wel zeer ten goede kwam, namelijk de kas. Want dit waren stuk voor stuk derby's met een talrijk publiek. Het was echter een zware competitie. In hoofdzaak waren deze tegenstanders veel en veel harder voetbal gewoon dan RWB. Toch kon men zien dat RWB langer in een hogere afdeling had gespeeld, want technisch waren zij de anderen meestal ver de baas. Vele goede wedstrijden speelde RWB dit seizoen, maar het bereikte resultaat was toch niet genoeg om kampioen te kunnen worden. De tweede plaats was bestemd voor RWB. Alles bijeen was dit resultaat van RWB toch niet beneden de verwachting gebleven en was er weer goede hoop voor de toekomst. Het tweede jaar in de vierde klasse waren er weer dezelfde tegenstanders uit de Langstraat en enkele Tilburgse clubs als VOAB en WSJ. Dit seizoen beloofde weer goed te worden voor RWB. Prachtige wedstrijden werden er gespeeld, o.a. bij VOAB, welke met 3-1 werd gewonnen. De derde klasse lonkte, maar ondanks het kampioenschap van de 4e, mocht het niet zo zijn. Maar het eerste had in ieder geval laten zien wat het kon, dus misschien het jaar daarop?

DINSDAG, 21 MEI 1949

VOETBAL

V.K.S.V. Antwerpen St-Aloysius S.C. op bezoek bij R. W. B. (Holland)

St Aloysius S.C. bracht Zondag, 29 Mei, een bezoek aan hare Hollandse vrienden van R. W. B. (Waalwijk), waar zij na een kartellijke ontvangst door het bestuur een wedstrijd speelden, die met zware 8-2 cijfers in het nadeel der Belgen eindigde. Alhoewel S. A. S. C. zich tot het laatste toe hardnekkig verdedigde, gelukte het er niet in een zware nederlaag te ontkomen. Het was een sportieve kamp en de leiding was in goede handen.

Na verloop van de wedstrijd werd er aan het bestuur en spelers een eetmaal aangeboden dat goed verzorgd was.

Ook het derde seizoen in de vierde klasse, 1950-1951, bracht nog niet de verlossing. Het spel was alleszins behoorlijk, maar RWB liet opnieuw kansen liggen. Misschien dat men tegenstanders onderschatte en het eerste kwam niet verder dan de middenmoot.

Het kampioenselftal 1949-1950.

Staande v.l.n.r.: Trainer Knier, Lau de Louw, Bart Treffers, Bertus van Gool, Jan Schalken, Piet Molegraaf, Wim Valk, Jos Schalken, Arnold van Osch, Wim van den Anker, Johan Blom, Bart van Veldhoven.

Staannd midden: Leo van Zon.; knielend: Hendrik Blom, Gard Snels, Cor Schaapsmeeders.

Het kampioenselftal 1951-1952:

Staannd v.l.n.r. Trainer Knier, Bart Treffers, Arnold van Osch, Wim Valk, Henk Schäfer, Adrie vd Gouw, Willy vd Gouw, Marien van Vugt.

Middelste rij: Broer van den Anker, Peter Schalken, Mari Bergmans. Voorgrond: Piet Vrij, Vincent Smid, Arie Schiedon.

Bij aanvang van seizoen 1951-1952, gloorde opnieuw de hoop op een terugkeer naar de derde klasse, na een prima oefenwedstrijd tegen Zaltbommel. Er werd gewonnen, maar er waren ook gelijke spelen en er werd zelfs verloren, van RKDVC. Het kampioenschap werd een nek aan nek race met de Drunense club die werd gewonnen door een triomfantelijk RWB. Met inzet van alle krachten was het eerste op overtuigende wijze kampioen geworden. Nu kwam het er nog op aan de promotiewedstrijd tegen Berghem Sport te winnen. De spanning was om te snijden in Besoijen. De uitwedstrijd werd gewonnen met maar liefst 4-0. Berghem zou ongetwijfeld alles op alles zetten in de thuiswedstrijd. Maar ook deze werd gewonnen, met 3-1, en RWB keerde, na vier jaar, terug naar de derde klasse.

Terug in de derde klasse

Het seizoen 1952-1953 speelde RWB weer in de derde klasse, hun oude, vertrouwde, omgeving. Alvorens aan de competitie te beginnen, nam RWB deel aan het Zilveren Schoen tournooi bij RKC en wist hier beslag te leggen op de Zilveren Schoen. Een best resultaat en tevens hield dit een belofte in voor de toekomst. En die belofte werd weldra in feiten omgezet.

De ene overwinning volgde op de andere; RWB was het gesprek van de dag, wat overduidelijk bleek uit de grote belangstelling bij alle wedstrijden.

Het leek alsof RWB recht op een hernieuwd kampioenschap afstevende, maar toen kwam (zoals RWB al vaker meemaakte) de harde pech, waardoor de mooie positie verloren ging. Nog nooit sinds 1908 had RWB zoveel tegenslag met geblesseerde spelers, als in dit seizoen het geval was. Bij elke wedstrijd moest met invallers worden aangetreden en prompt waren er iedere wedstrijd weer andere geblesseerde spelers. Toch werd er gevochten voor een zo goed mogelijk resultaat en de beste wedstrijden waren die tegen de koplopers. Uiteindelijk plaatste RWB zich nog als vijfde.

Alles bij elkaar genomen mocht dit seizoen als "goed" aangetekend worden. Het verenigingsleven was goed, met vooral een grote toename van jeugdleden. Het terrein onderging nog enkele belangrijke uitbreidingen. Bij gelegenheid van het 45-jarig bestaan werd nog een prachtig geslaagde feestavond aangeboden aan leden en donateurs.

Jeugd

De jeugdafdeling van RWB had in deze laatste jaren een grote aanloop gekregen en de jeugdcommissie kreeg handen vol werk om alles in de juiste banen te leiden. Alles verliep prima, en ook de resultaten bij de jeugd waren uitstekend te noemen. Het B-elftal werd zelfs prachtig kampioen in haar afdeling.

Er was een goede jeugdtoeloop, wat vooral kwam door de goede leiding van de jeugdcommissie, niet alleen leiding maar ook begeleiding van deze jongens. Klachten of een schorsing waren zeldzaam en ook de resultaten waren goed te noemen.

Door het RWB-bestuur werd ook een ongevallenverzekering voor de spelers afgesloten, die hen bij blessures opgedaan in wedstrijden, verzekerde voor uitbetaling van het loon tot het volle bedrag. Dat dit geen overbodige luxe bleek, daarvan kunnen zeer veel spelers getuigen.

In de middenmoot

Zo goed als het eerste seizoen in de derde klasse werd begonnen, was seizoen 1953-1954 beslist niet. Vaak moest er nog met invallers worden aangetreden, omdat verschillende spelers het vorige seizoen geblesseerd waren geraakt, en nog niet voldoende waren hersteld. Toch werden er diverse goede wedstrijden gespeeld. Het uiteindelijke resultaat was een totaal van 18 punten, waardoor wij eindigden boven Baardwijk en OJC, welke laatste uiteindelijk het kind van de rekening werd.

Ook de daaropvolgende seizoenen eindigde RWB meestal ergens in de middenmoot.

Een primeur en een mijlpaal

Het seizoen 1956-57 bracht een primeur: voor het eerst in de RWB-geschiedenis kwam men met een eigen clubblad uit, genaamd Soccer. Ook op ander gebied bleek er bij RWB geen reden tot klagen.

Het ledental groeide, administratief en financieel stond men er niet slecht voor en ook de geest in de vereniging was uitstekend, zodat men zich vol vertrouwen kon gaan opmaken voor het volgende seizoen, waarin RWB een mijlpaal zou bereiken, namelijk het vijftigjarig bestaan, dat al vroeg door een feestcommissie werd voorbereid.

Zij hadden hun werk goed gedaan.

Een druk bezochte receptie, gehouden in het voormalige café van Bayens, liet wel uitkomen, dat RWB in geheel Waalwijk en ook ver daarbuiten een geziene vereniging was. Burgemeester Teijssen getuigde van zijn grote waardering, waar de vereniging in haar vijftigjarig bestaan zoveel heeft verricht ten behoeve van het maatschappelijke- en ontspanningsleven in de gemeente, en het is ook verheugend, aldus de burgemeester, dat RWB zoveel leden in haar verband omvat en er telkens weer in slaagt de jonge generatie te trekken. Ook de toenmalige bondsvoorzitter Toon Schröder was gaarne naar Besoijen gekomen, vooral ook omdat hij in zijn jonge jaren diverse malen zelf tegen RWB had gevoetbald. Hij prees RWB, dat, in een plaats "waar vier verenigingen van hetzelfde, wel eens hete bord moeten eten, de zaken niet altijd even gemakkelijk gaan, toch deze mijlpaal wist te bereiken". Hij bood RWB de bondswimpel aan. Vooral prees hij ook het belangrijke werk van RWB in de lagere- en jeugd-afdelingen, mede dankzij Marien van Vugt, die hij namens de KNVB de zilveren speld van verdienste en namens de Brabantse Bond de gouden plaquette aanbood. Een prachtige en welverdiende hulde voor de man, die vanaf de oprichting in het bestuur zijn mannetje stond. Een tweetal prachtige cabaret- en dansavonden en voor de jeugd een grote ballonnenwedstrijd, plus een geslaagde jeugdavond, waren hoogtepunten bij de viering van het vijftigjarig jubileum.

Het kampioenselftal van het seizoen 1959-1960

Staand v.l.n.r. Dick van Baardwijk, Jacob Molegraaf, Bertus Didden, Jan Wijtvliet, Henk Passier, Johan Bruurmijn, Jan Bergmans, Henk van der Schans, Jos van Beek, Dim Avontuur, verzorger Laurijssen, trainer Mathijsen.

Zittend v.l.n.r. Peter Schalken, Tiny van Dalen, Lau van den Houdt, Mari Bergmans en Jo Treffers

Alweer kampioen

Wat de voetbalprestaties dit seizoen betroffen, was er goede hoop voor de komende jaren, om hoge ogen te gaan gooien. Deze hoop kwam echter nog niet tot uiting in het volgende seizoen 1958-59.

Wel was er bij de wedstrijden voldoende geestdrift aanwezig, er werd goed gevoetbald, maar het tamelijk jonge elftal bezat nog te weinig routine om wedstrijden, waar door bepaalde tactische kwaliteiten winst in zat, deze ook in winstpunten om te zetten. Dat ook hierin verandering zou komen bewees het volgende seizoen, 1959-1960.

Dit seizoen startte het eerste met goede resultaten in de oefenwedstrijden. Toen de competitie echter begon, draaide het elftal niet zo vlot als in de oefenwedstrijden en de altijd voor RWB weer moeilijke tegenstander VES uit Oudenbosch bracht al meteen puntenverlies. Een klein herstel volgde thuis tegen SCO door een gelijkspel, maar daarna ging het elftal echter draaien en werden verschillende wedstrijden achter elkaar gewonnen, zodat men in de kopgroep meedraaide.

Een inzinking halverwege gaf weer wat teruggang, maar een krachtige eindsprint zorgde voor de nodige punten om mee te blijven tellen. De laatste wedstrijd moest de beslissing brengen. RWB moest naar Veerse Boys en WVO-SCO stond op het programma. Won SCO en verspeelde RWB een punt dan ging de titel naar Oosterhout. WVO behield door winst op haar stadgenoot en verlies van RWB ook kansen.

Een spannend slot dus, waaraan een einde kwam toen de RWB'ers in Raamsdonksveer met 2-0 wonnen en WVO de punten op SCO behaalde. Een schitterende prestatie van onze tricolors onder leiding van trainer Matthijsen. Met kloppend hart vroeg iedere RWB'er zich af of RWB ook zou promoveren? Helaas bleken de promotiewedstrijden net iets teveel voor de jonge ploeg en RWB bleef in de derde klasse. Het kampioenschap gaf wel hoop voor de toekomst.

En inderdaad, ook in het seizoen 1960-1961 werden weer hoge ogen gegooid. Met enkele jeugdige en bekwame spelers, trok men ten strijde en verschillende mooie successen wist de jonge ploeg te behalen. Een "ruim voldoende" plaats was het eindresultaat maar een voornaam punt was de animo, de goede geest en het behoorlijke spelpeil dat men in de afgelopen competitie had laten zien. Ook over de gehele linie in de vereniging liep alles uitstekend, voorwaarden om met vertrouwen het nieuwe seizoen tegemoet te zien.

Herhaling van zetten

Het seizoen 1961-1962 zou een van de vreemdste worden in de historie van RWB. Ingedeeld in de westelijke afdeling werd gestart met een gelijk spel, waarna een nederlaag volgde. Weer enkele gelijke spelen, onder andere tegen plaatsgenoot RKC, met nog een nederlaag, brachten uit de eerste zeven wedstrijden, maar 5 punten in het laatje. Maar zie! Thuis werd in de achtste wedstrijd gewonnen van RKTVV. De volgende wedstrijd bracht weer winst.

Toen toog RWB naar Kaaise Boys, dat in ruim drie jaar thuis niet had verloren, maar de RWB-ers braken dit record door de Boys met een 3-1 zege op hun kade te zetten.

Het werden veertien overwinningen achter elkaar, genoeg om RWB weer aan de top te brengen en de kampioensvlag voor de dag te halen, opnieuw onder leiding van trainer Mathijsen. Maar het verhaal van 1960 herhaalde zich. Er werd bij vlagen schitterend gevoetbald, en alweer moest RWB met lede ogen toezien hoe een ander team wel promoveerde naar de zo fel begeerde tweede klasse. Helaas voor RWB, gelukkig voor het voetbal, werd de promotieregeling het jaar daarna afgeschaft. Vanaf dat moment promoveerde een kampioen automatisch naar een hogere klasse.

De kampioenen van 1961-1962

Staand v.l.n.r. Wim Valk, Bert Wijkmans, Dick van der Schans, Arnold van Osch., Lau van den Houdt, Jo Treffers, Mari Bergmans, Henk van der Schans, Leo Timmermans

Zittend v.l.n.r. Bertus Didden, Tiny van Dalen, Johan Bruurmijn, Piet Pruijssers, Joop Maijers

Een nieuw sportcomplex

Gezien het voorgaande was het niet gek, dat dit seizoen 1962-1963 veel minder liep dan het vorige. Dit tevergeefs kloppen aan de deur van de tweede klasse was niet direct goed voor het moreel van de spelers.

Aan het begin van dit seizoen werd door RWB een grote stap gezet. Eindelijk kon de club bezit nemen van een prachtig sportcomplex, Elzenhoven, ten zuiden van de spoorlijn, met een schitterende kantine en kleedkamers, waarop zeer vele verenigingen jaloers waren. Het oude, vertrouwde en toch gezellige sportveld, waar RWB sinds 1931 zoveel lief en leed had doorgemaakt, en waar in het laatste seizoen dat men er speelde een kampioenschap werd behaald, werd verlaten. RWB zou zich meer en verder kunnen gaan ontplooiën.

We schreven al dat, wat het eerste elftal betrof, de prestaties in dit eerste seizoen op "Elzenhoven" zeer miniem waren. Tot de laatste competitiedag bleef de spanning, om degradatie te ontlopen, erin. Er waren wel goede wedstrijden bij, bijvoorbeeld tegen kampioenskandidaat Blauw Geel uit Veghel, maar strijdlust en teamwork ontbraken nogal eens.

Toch was het niet alleen teleurstelling wat de klok sloeg. De A-jeugd behaalde in Oisterwijk een prachtig resultaat door op vier achtereenvolgende zondagen, in een sterk bezet toernooi, alle wedstrijden te winnen en een grote wisselbeker mee naar huis te brengen. Ook organiseerde de jeugdcommissie voor de eerste maal een jeugdtoernooi, die een fantastisch resultaat opleverde. Een zevental jeugdleiders behaalde bovendien het leidersdiploma van de NKS. Zo werd het, uitgezonderd de mindere prestaties van het eerste elftal, toch nog een goed verenigingsjaar.

Het seizoen 1963-1964 startte het eerste elftal uitstekend en behaalde uit de eerste vier wedstrijden alle acht punten. Men begon al weer te denken aan een kampioenschap, al was het nog erg vroeg. Dit bleek al spoedig want de vijfde wedstrijd werd een nederlaag. Het vertrouwen was weer zoek en overwinningen werden weer afgewisseld met nederlagen. Het gekke was dit seizoen dat men uit bijna alles wist te winnen, maar juist in de thuiswedstrijden het meeste puntenverlies leed.

Een droom komt uit

In het seizoen 1964-1965 ging RWB het weer proberen in de derde klasse. Enkele plaatsen in het eerste elftal waren gewijzigd en kampioensaspiraties waren in het geheel niet aanwezig. Men gokte weer op hooguit een plaats in de kopgroep, maar met een goede middenplaats op de ranglijst was men ook tevreden. Het was immers een elftal, waar enkele geroutineerde krachten uit waren verdwenen en vervangen door jeugdige spelers, die nog weinig wedstrijdroutine hadden opgedaan. Het werd een spannend seizoen met een zinderend einde, want RWB kon in de laatste thuiswedstrijd tegen WSC kampioen worden.

Het reeds gedegradeerde WSC bleek echter geen willig slachtoffer en deed zijn sportieve plicht. Het bood lang tegenstand, maar moest na rust toch eindelijk het hoofd buigen. 3-0 was tenslotte de eindstand en toen konden de supporters dan eindelijk het veld bestormen om de triomfators op de schouders te nemen. Voor de eerste keer in het jarenlange bestaan van RWB kon men plaats gaan nemen in de tweede klasse. Voor de derde maal in zes jaar tijd was RWB kampioen in de derde klasse, toch een bewijs dat dit kampioenschap geen uitschieter was. Trouwens ook het derde elftal bleek het sterkste in de competitie, evenals het C-elftal van de jeugd. Al met al was seizoen 1964-65 beslist een van de meer succesvolle in de lange geschiedenis van RWB.

*Het kampioenselftal van het seizoen 1964-1965, met staand v.l.n.r. Bertus Didden, Lau van den Houdt, Dim Avontuur, Arnold van Osch, Lau Snels, Jo Treffers, Henk Schäfer, Dick van der Schans, Mari Bergmans, Wim Valk
Gehurkt: Piet Pruijssers, Huub Bruurmijn, Johan Bruurmijn, Leo Timmermans en Joop Majjers*

Tweede Klasse

De start van RWB in dit seizoen 1965-1966, in de tweede klasse was prima. Er werd enthousiast en ook bekwaam gevoetbald en dit leverde al gauw winstpunten op. Bij Best Vooruit, Valkenswaard en Geldrop en thuis tegen Bladella en Longa werden de eerste 10 winstpunten behaald en zo stond RWB zelfs aan de leiding. Hierop volgden enkele verliespartijen, zodat men enigszins afzakte. Blessures werkten ook niet mee, maar toch kon uiteindelijk een plaats in de middenmoot worden bereikt. Een resultaat dat veel beter had kunnen zijn, als in de tweede helft van de competitie met wat meer inzet was gespeeld.

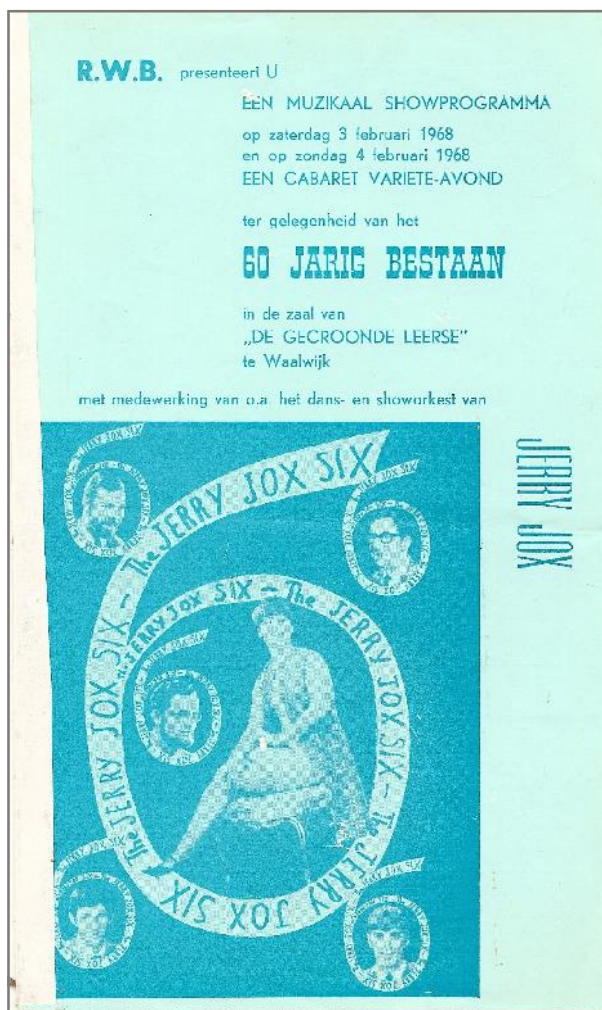
Het tweede seizoen in de tweede klasse, 1966-1967, kende zo zijn eigen problemen. Dit seizoen was RWB ingedeeld met plaatsgenoot RKC in de zogenaamde Zeeuwse afdeling van de tweede klasse. Jammer dat niet van dit seizoen kan gezegd worden, dat alles rozengeur en maneschijn was. Er deden zich bij RWB enkele problemen en moeilijkheden voor die de vereniging direct geen goed deden. Maar hier waren dingen bij waarvoor RWB niet verantwoordelijk gesteld kon worden. Er bleken in deze afdeling enkele clubs te zijn, waartegen zelfs prettig en sportief werd gespeeld, maar die RWB blijkbaar bij de andere verenigingen een slechte naam wilden bezorgen. Jammer genoeg bleek dat bij enkele te zijn gelukt. Gelukkig kon RWB later, bij het spelen van de wedstrijd, laten zien dat dit kwaadsprekerij was. Door deze verdachtmakingen was men enigszins het vertrouwen kwijt geraakt en dit wreekte zich dan ook in de prestaties. RWB behaalde gelukkig genoeg punten om boven de beruchte streep te blijven en zich zodoende weer veilig te stellen.

De heer Kaufmann, die de laatste jaren RWB als oefenmeester onder zijn leiding had gehad, verliet de vereniging en werd opgevolgd door de heer Nelissen.

Diamanten feest

De minder goede voetbalresultaten konden de feestvreugde niet drukken. Een ook toen ijverig feestcomité had zijn zaken goed voor elkaar. Op een overweldigende receptie, waar alle Waalwijkse verenigingen en zeer veel particulieren, naast velen van buiten Waalwijk, aanwezig waren, kon voorzitter M. Bruurmijn met zijn medebestuurders zeer veel complimenten en geschenken in ontvangst nemen. Tijdens deze receptie kon burgemeester Teysen aan Marien van Vugt een koninklijke onderscheiding overhandigen, terwijl Mr. Brokx namens de KNVB de gouden speld aanbood.

De feestavonden waren fantastisch, met medewerking van onder andere het Cocktail Trio, een toen ook al stevige Rita Corita, de pas een goed jaar optredende Andre van Duin en Imca Marina, en besloten het diamanten jubileum.

Een actieve vereniging

De eerste jaren na het diamanten feest kenmerkten zich bij RWB als goede clubjaren. In 1969 werd de veteranenvereniging opgericht. Vele activiteiten, vooral in de beginjaren, werden door de "oudjes" georganiseerd. Er werden al vele toernooien gehouden of er werd elders aan meegedaan. Wie herinnert zich niet de gezellige uitstapjes, tot in de nacht, naar Gastel en naar de politie in Boxtel? In de winteravonden waren er de rikavonden en menige feestavond werd er gehouden. Veel activiteiten werden er, onder auspiciën van de veteranenafdeling, ook gehouden. Zo waren er bijvoorbeeld speculaasacties. Ook de *oliebollandag* leverde goed geld op. In ons clubhuis zaten we nu ook warm door de aanleg van de centrale verwarming. De jeugdcommissie werd ook steeds groter, door de aanwas bij de jeugd, waar vooral de nieuwe wijk "Zanddonk" voor zorgde.

Er kwam een nieuwe trainer in de persoon van de heer Quaadvliet. Het eerste elftal kwam nu in de westelijke tweede klasse met o.a. RAC, Dosko, Terneuzen, Zeeland Sport, Odio, Internos, Axel, Hulst, Vlissingen, Rood Wit. Voor alle RWB-elftallen waren er plaatsen in de middenmoot. Zo ging men naar seizoenen 1970-1971.

Voor het eerste was er weer ongeveer een zelfde indeling als het jaar daarvoor met nu ook SC Gastel als tegenstander. Het waren verre en dure reizen naar de "Zeeuwse klei" en de winst daar was niet direct optimaal.

De tribune

In 1971 werd een tribunecommissie in het leven geroepen, om zodoende onze fraaie accommodatie te kunnen afronden.

Veel werk is verzet, vele brieven geschreven, vele besprekingen met vooral het gemeentebestuur zijn er geweest, vooraleer voorzitter Bruurmijn op zondag 6 augustus 1972 de tribune in gebruik kon laten nemen. Vooral bracht hij dank aan ongeveer 40 leden, de zgn. "Elzenhoven Boys" die de tribune in hun vrije tijd hebben gebouwd. Ook de toenmalige wethouder, J. van Heeswijk, liet duidelijk uitkomen wat er bij RWB altijd kan. *"Het is onvoorstelbaar wat hier geleverd is door onderlinge vriendschap, het is een unicum, deze RWB - aangelegenheid"*, aldus Van Heeswijk.

De openingswedstrijd ging tegen Desk uit Kaatsheuvel, waarvoor Marien van Vugt, 81 jaar oud toen, de aftrap verrichtte, 64 jaar na het mede oprichten van de club.

De competitie, 1971-1972, nu weer in het oosten, vooral rond Eindhoven, leverde goede resultaten, er was zelfs lang kans op de bovenste plaats. Uiteindelijk bleek het Boxtelse ODC het sterkste en eiste de titel op. Toch keek RWB al met vertrouwen uit naar het volgende seizoen, dan zou RWB weer aan de beurt zijn, zo was althans de verwachting.

Promotie?

Voor het seizoen 1973-1974 stond er voor de eerste elftallen in de tweede klasse een interessante promotieregeling op het programma. Omdat er een nieuwe klasse, de hoofdklasse, zou worden gevormd, zouden de eerste vier clubs in de eindstand naar een hogere klasse promoveren. Voor RWB een unieke kans om in de eerste klasse te komen. Er was goede hoop, men draaide vlot in de tweede klasse mee en er was een behoorlijk elftal.

Maar dit alles bleek een illusie, al was de start veelbelovend. Voor de winterstop wist RWB 11 punten te vergaren. Na de winter ging het echter minder vlot en konden nog maar 8 punten worden bijgehaald. Het eerste eindigde in de onderste regionen met een totaal van 19 punten, wat natuurlijk veel te weinig was om hogerop te komen. Het zou nog erger worden.

Een heel stuk beter deed het dit jaar het tweede elftal. Bestaande uit veel routiniers, werd het glansrijk kampioen en promoveerde naar de reserve derde klasse KNVB.

Op weg naar degradatie

Het seizoen 1974-1975 bracht voor het eerste elftal ook niet de verwachte klassering. Als middenmoter bleef men meedraaien, maar ja, die zijn er zoveel. Dit seizoen waren het weer overwegend clubs uit West-Brabant die te moeilijk bleken en vaak roet in het eten gooiden. Wat wisselvallige uitslagen, maar toch werden voor de winter behoorlijk wat punten gepakt, maar het venijn zat weer, als zo vaak, in de tweede competitiehelft.

De Midden-Brabantse clubs wist men nog wel te verslaan, maar de West-Brabanders bleken meestal te taai. Of was er hier sprake van onderschatting? De klap kwam het jaar daarop.

Het tweede elftal deed het overigens in deze voor hen nieuwe en zware afdeling uitstekend. Veel clubs uit West-Brabant, zoals SC Gastel, Steenberg, Alliance, Rood Wit, VCW waren tegenstander en men wist flink wat punten te behalen om goed mee te kunnen. Ook de overige teams hadden een goed jaar.

In het seizoen 1975-1976 kwam de genadeklap voor het eerste elftal. Ingedeeld in een afdeling met onder andere Dongen, Madese Boys, Vlissingen, VOAB, BSC, NSV, Cluzona, SC Gastel, Sprundel, Rood Wit, Terneuzen en RAC, bleek dit weer een zwaar seizoen te worden. Er werden vooral in de "klei" tegen zwakker geachte tegenstanders teveel punten verspeeld. Op het laatst van de competitie waren verschillende clubs kandidaat om te degraderen. Bij RAC verloor RWB met 4-2 en men kwam juist twee punten tekort om met BSC en SC Gastel gelijk te komen. RWB werd, met Cluzona, het kind van de rekening. Een competitie, waarin de onderste zeven clubs maar een paar punten verschil te zien gaven. Een iets doortastender optreden na de winterstop, had wellicht voor een ander resultaat gezorgd, maar ook diverse blessures werkten dit seizoen erg tegen. Jammer voor de heer v.d. Bogaard, die als nieuwe trainer was aangesteld, dat hij het in het volgende seizoen met RWB I een klasse lager moest gaan proberen.

Opnieuw derde klasser

De activiteiten vanuit het bestuur leden echter niet onder de degradatie. In het seizoen 1976-1977 ijverde men om de verlichting voor oefenhoek en bijveld rond te krijgen, zodat ook aan avondwedstrijden kon worden gedacht.

En zoals meestal bij RWB: men toog aan het werk, men onderhandelde met de gemeente en het kwam rond.

Een gehele vernieuwing van de bar in het clubhuis behoorde dit seizoen ook tot de bekende RWB-zelfwerkzaamheid.

Eveneens werden bij het hoofdveld ballenvangers geplaatst, waarin vooral de veteranenvereniging een groot aandeel had. Trouwens, de veteranenvereniging heeft praktisch elk jaar een mooie financiële opsteker in petto voor de vereniging.

Waren er veel resultaten vanuit de bestuurlijke hoek, de prestaties op het veld waren ook dit seizoen miniem. Het eerste elftal ging weer in de derde klas van start tegen diverse bekende tegenstanders, al waren er ook enkele clubs bij waartegen nog nooit was aangetreden. TAC, Beek Vooruit, VCW, SV SSS, UVV kenden we niet, maar Sarto, Internos, WVO, Uno Animo en Baardwijk des te beter.

Het resultaat dit eerste seizoen in de derde klasse was niet om over naar huis te schrijven en het elftal eindigde dan ook in de onderste regionen.

Ook het tweede elftal had het dit jaar moeilijk, maar wist zich te handhaven. Wel dient gezegd dat de heer V.d. Bogaard zijn selectie mee had en men er hard voor trainde om tot betere resultaten te komen. De lagere elftallen draaiden behoorlijk mee en het vijfde elftal kwam weer maar twee puntjes tekort op Haarsteeg om zich kampioen te kunnen noemen.

Problemen

Jammer dat dit seizoen enkele spelers uit het derde elftal moeilijkheden veroorzaakten. Spelers, die, geschorst door de KNVB, eigen recht zochten, en toch speelden. In een extra vergadering stelde het bestuur de vertrouwenskwestie, maar het overgrote deel van de vergadering stond achter het bestuur. Wel moesten enkele personen worden geroyeerd.

V.V. ROOD-WIT-BLAUW. PROGRAMMA ZATERDAG 18. MAART EN ZONDAG 19. MAART.
WAALWIJK- BESOUWER.

DAMES AFDELING. ZATERDAG 18. MAART.
R.W.B.-S.S.C. SCHEIDSRECHTER DE HEER .....
Aanvang; 16.30. uur. Leider De heer Bruurmijn. sen;

C.F. Bruurmijn.
M.E. Laurijssen. H.A. Couwenberg. C.J.v.d. Steen. E.G. Rijkers.
H.A. Snels. A.J.v. Schayk. H.W. Brekelmans.
M.J. Kluit. C. Lamers. H.E. Sulsters.
Wisselspelers; R. Mel. I.C. Snels.

Z o n d a g 19. m a a r t speelt dames 2 een vriendschappelijke
wedstrijd tegen de dames van v-v. Berndijk.

A F D E L I N G der heren. Programma zondag 19. maart.

R.W.B.1- UNA.1 Scheidsrechter de heer v.d. Vlist.
Aanvang. 14.30. uur. Grensrechter de heer J.v. Ark.
Bijeenkomst. 13.00. uur.

A. Mortko.
D.v.d. Schans. L. Snels. C. Kuysten. H. Leytens.
A. Rijken. Joh. Bruurmijn. R. Mulder.
A. Bruurmijn. H. Bruurmijn. M. Mandemakers.
Wisselspelers; M. Duquesnoy. A. Mandemakers. J. Mayers.
S.E.T.2-R.W.B.2. Scheidsrechter de heer W. Hendriks.
Aanvang; 12.00. uur. Grensrechter de heer H. Duquesnoy.
Vertrek. 11.00. uur. Leider. de heer. P. Schellekens.

D. Avontuur.
H. Boezer. W. Snels. Fr. v. Delft. J. Treffers.
A.v. Osch. P. Avontuur. G.v. Dijk.
G. Mandemakers. A. Leytens. J.P. Konings.
Wisselspelers; W.v. Dijk.
R.W.B.3-Elshout.1 Scheidsrechter de heer J.v. Duivenbode.
Aanvang; 12.00. uur

T. Sulsters.
L. Snels. M. Pullens. Jac. Hooff. Joh. v. Beek.
C. Heesakkers. C.A. J.v. Schayk. J. Konings.
A.D. Pol. P. Blom. C.v.d. Schans.
Wisselspelers; N. Leytens. Hans Bruurmijn.
R.W.B.4- Herptse Boy's Scheidsrechter de heer A.J. Hendriks.
Aanvang; 12.00. uur. Grensrechter de heer T. Bergmans.

A. Snels.
P. Roomer. R. Snels. A. Schellen. M. Schellen.
H. Dollockens. H. Zwarts. G.v.d. Hoek.
K. Mortko. P. Bakkeren. G. Bakkeren.
Wisselspelers; J.v. Loon. P.G. Hultermans.

F . C . D R U N E N 4-R.W.B.5
Aanvang. 12.00. uur. Vertrek. 11.00. uur.

J. Didden.
A. de Haan. J. Pullens. H.v.d. Velden. H. Collard.
A. Mulders. A. Kemmeren. M. Barajanan.
A.v. Osch. A.v.d. Houdt. A. Nobels.
Wisselspelers; J. Harteveld. C.H. Treffers.

R.K.C.7-R.W.B.6 Scheidsrechter de heer J. Duse.
Aanvang 14.30. uur.

L.v.d. Houdt J. Klijn. M. Bergmans. J. Verhoofstad
P. Schalken. L. Didden. J. Molengraaf P. Vrij.
C. Grootzwegers. J. Blok. B. Mayers. G.v. Vleuten.
H. Bergmans. A. Meyer. J. Timmermans. J. Bergmans.

In het seizoen 1977-1978 leken de moeilijkheden in eerste instantie opgelost. Maar halverwege dit seizoen bleken er toch te veel problemen en tegenstellingen tussen bestuur en bepaalde mensen te bestaan. Het bestuur dacht geen vertrouwen meer te hebben en besloot af te treden. Een nieuw bestuur kon gelukkig de zaken overnemen en begon vol ijver aan haar toch niet lichte taak.

Wat het sportieve gedeelte dit seizoen betrof, mocht de club niet mopperen. Er werd hard en goed getraind en alle elftallen eindigden hoog in hun afdeling. Het derde elftal werd zelfs kampioen. Ook in de jeugdafdeling liepen de zaken uitstekend. Er werd ook hier goed getraind onder leiding van een gediplomeerd jeugdtrainer met diverse assistenten. Bijzonder jammer was het, dat dit seizoen voor de allerlaatste keer de jeugd-toto mocht worden gehouden. Door een nieuwe politieverordening scheen dit in strijd te zijn met de Wet op de kansspelen.

Sportieve successen

Naast een klassering in de kopgroep voor het eerste elftal, leverde in seizoen 1978-1979 het tweede elftal weer een bijzondere prestatie. Het werd op prachtige wijze kampioen en promoveerde naar de reserve tweede klasse. Zeker ook een gevolg van de goede trainingsopkomst en het tijdig inpassen van jeugdspelers, die bekwaam genoeg voor een hoger elftal waren. Ook het vijfde elftal deed het geweldig. Deze al wat oudere spelers hadden toch de langste adem en werden eveneens kampioen. De A-junioren deden niet voor hen onder en legden ook beslag op de eerste plaats. De overige elftallen deden het ook uitstekend.

Nog een groter succes behaalde het tweede elftal al een jaar later, in het seizoen 1979-1980. Gestart in de reserve tweede klasse, met toch zware tegenstanders, presteerde men het om weer kampioen te worden en rechtstreeks door te stomen naar de reserve eerste klasse, de hoogste voor reserve-elftallen, wat in de RWB-geschiedenis nog niet was voorgekomen. De A-junioren volgden het tweede elftal ook nu weer op de voet en ook zij werden weer kampioen. Een duidelijk bewijs dat een goede jeugdtraining zijn vruchten af moet werpen. Het eerste elftal bleef ook dit jaar weer in de kopgroep hangen. Het derde elftal kwam juist twee puntjes te kort om eerste te worden, wat in deze afdeling met veel reserveteams toch erg goed was. Ook de overige elftallen deden het prima. Zelfs bij de pupillen behaalde men diverse successen. Al met al goede sportieve prestaties.

Op bestuurlijk niveau moesten ook weer heel wat besprekingen met gemeente en sportraad worden gehouden.

Voor de enorme huurverhogingen: de huur van de velden, kleedkamers, verlichting en clubhuis drukten zwaar op het verenigingsbudget. Dat dit alles niet tot genoeg van het clubbestuur was, is begrijpelijk. Contributie-verhogingen waren ook nu weer noodzakelijk. En eindelijk werd een begin gemaakt met de schetsen voor de dringend noodzakelijke uitbreiding van de kleedkamers, bestuurskamer en bergruimte.

Voorbeidingen voor een feest

Bij aanvang van het seizoen 1980-1981 waren de verwachtingen voor het eerste elftal weer hoog gespannen, het mocht weer niet zo zijn. Een zeer goed seizoen had men achter de rug, maar het slot was weer een tweede plaats. Het tweede elftal draaide in de hoogste klasse uitstekend mee. Een prestatie, als men weet dat in deze klasse alleen reserveteams spelen van hoofd- en eerste klassers. Over de prestaties van de overige elftallen en het competitieverloop kon de club meer dan tevreden zijn.

Veel activiteiten werden ontplooid door de jubileumcommissie.

Gestart werd met een goed geslaagde loterij. In mei 1981, rond Hemelvaartsdag, werd in het kader van het Van Vugt-toernooi gespeeld tegen zes elftallen van WSC. Tegelijkertijd werd een drie-daagse fancy-fair gehouden, die zeer geslaagd kan worden genoemd. Op de in augustus gehouden braderie was ook het feestcomité present met een kraam. Ook dit gebeuren bracht de nodige gelden op. Diverse kleinere acties onder andere bij wedstrijden van het eerste af en toe draaien met het rad van avontuur, liet ook wat penningen in de kas van de penningmeester vloeien. Vele acties, veel werk voor diverse mensen, maar werk voor RWB. En we mogen rustig zeggen dat praktisch alle RWB'ers van groot tot klein, hun steun gaven.

Ook mag zeker wel eens vermeld worden, dat de Waalwijkse middenstand RWB buitengewoon goed gezind is, want diverse malen werd aangeklopt voor prijzen en steeds was er iets te halen!

Vol goede moed startten de RWB'ers seizoen 1981-1982. Dit seizoen wilde men kampioen worden. Begonnen werd met een nieuwe trainer, Harry v.d. Heuvel. Goede wedstrijden tegen sterke tegenstanders waren als oefenwedstrijden gepland en werden gewonnen. RWB werd de "kampioen" van de vriendschappelijke wedstrijden. Maar kampioen in de competitie werd men weer niet. Weer was een tweede plaats ons deel. Weer verspeelden we teveel punten aan clubs uit de onderste regionen.

Het tweede elftal deed het prachtig in de reserve eerste klasse en draaide vlot mee.

Het derde had erg veel moeite om zich in deze voor hen eigenlijk te zware afdeling te handhaven, maar het lukte. Alle overige elftallen handhaafden zich met gemak.

Een pluim op de hoed verdiende ook de jeugdafdeling, met de uitgebreide jeugdcommissie, die onder leiding van het actieve jeugdbestuur veel werk verzette. Om alleen al de vele jeugd- en pupillenelftallen een heel seizoen lang goed te laten draaien, moet heel wat werk worden verricht. Daarnaast werd (en wordt) nog van alles georganiseerd.

De vele toernooien die voor alle elftallen gehouden worden, de sportdagen, het St.-Nicolaasfeest, dat bij RWB al meer dan 30 jaar werd georganiseerd, en niet te vergeten het zomerkamp, dat op dat moment al weer zo'n vijftien jaar met succes werd gehouden. Veel, heel veel werk

Groot feest

Het vijfenzeventigjarige bestaan van RWB werd weer een ouderwets, gezellig feest, uitgesmeerd over wel drie dagen. De feestcommissie had een compleet programma in elkaar gedraaid. Naast een jubileumvergadering in het clubhuis op 4 februari, werd er de daaropvolgende dagen hoofdzakelijk gefeest in de vaste feestgelegenheden van RWB in de Grotestraat, De Gildenbond, alias Ko de Nijs, oftewel de "Gecroonde Leersse". Dit was tevens het laatste jubileum wat daar werd gevierd door RWB, want op 5 april 1987 brandde het pand af. Hoogtepunt was "De Staf Parmentier-Show" uit België tijdens de feestavond. Tijdens het jubileum werden zilveren KNVB-spelden uitgereikt aan Mart Bruurmijn en Dick van Baardwijk voor hun jarenlange bestuurlijke activiteiten.

Wisselende prestaties

Seizoen 1983-1984 werd door RWB goed begonnen en na negen wedstrijden werd de derde plaats bereikt. Daarna kwam de klad erin en in de tweede competitiehelft werden maar liefst 6 wedstrijden verloren. Wel werd er een behoorlijk aantal doelpunten gemaakt (32) waarvan het leeuwendeel op naam kwam van Frank Moonen. De Waalwijkse derby's tegen Baardwijk en WSC trokken behoorlijk wat publiek, een aantal van meer dan 500 toeschouwers was geen uitzondering.

Tegen WSC werd thuis gelijkgespeeld (0-0) en uit met 1-0 verloren, terwijl tegen Baardwijk uit gelijk werd gespeeld (3-3) en thuis verloren, 1-2. RWB eindigde dit seizoen op een achtste plaats met 23 punten uit 22 wedstrijden.

Het daaropvolgende seizoen zou voor RWB iets beter verlopen. Het eindigde op een zesde plaats – in de middenmoot dus – met 24 punten uit 22 wedstrijden..

Opvallende uitslagen: RWB-WSC 1-6 en Dongen -RWB 0-6. Vooral de nederlaag tegen WSC (derde seizoenswedstrijd) kwam hard aan omdat RWB toen twee wedstrijden gespeeld had, beide gewonnen had en op een eerste plaats stond. WSC werd dit jaar kampioen! Frank Moonen zorgde dit jaar weer voor de meeste doelpunten.

Ook seizoen 1985-1986 liep niet slecht. RWB eindigde op een goede vierde plaats op de eindranglijst met 23 punten uit 22 wedstrijden. Dit jaar was het de uitwedstrijd tegen het voor RWB altijd lastige SCO te Oosterhout die voor enige problemen zorgde. RWB kwam na een half uur achter door een onhoudbaar kopbaldoelpunt van SCO. RWB kreeg kansen door Tom Heijkoop en Frank Kleiberg, doch die werden niet benut. Tien minuten na de rust leek Jack Didden toch de gelijkmaker gescoord te hebben doch scheidsrechter Beard keurde dit doelpunt om onduidelijke redenen af waarna Mau Mandemakers een opmerking maakte en van het veld werd gestuurd. Er ontstond toen enige commotie bij het publiek waarna de scheidsrechter de wedstrijd staakte. Erik van de Velden was dit jaar, als vervanger voor Frank Moonen die naar FC Antwerp was vertrokken, een goede spits die vooral met zijn lichamelijke inzet RWB een behoorlijk aantal doelpunten en overwinningen bezorgde. Opvallend was dit seizoen dat bij de wedstrijden tegen Baardwijk ex RWB-er Ruud Mulder er voor zorgde dat RWB tegen hen maar één punt kon pakken. Uit bij Baardwijk werd hij van laatste man tot voorstopper gewisseld en haalde daardoor de angel bij RWB eruit. Thuis bij RWB benutte hij in de laatste minuten een dubieus aan Baardwijk toegekende strafschop. SCO werd dit seizoen kampioen.

Seizoen 1986-1987 eindigde RWB, net als drie jaar daarvoor, in de middenmoot, een achtste plaats met 24 punten uit 22 wedstrijden.

Er werden 10 gelijke spelen behaald waardoor die plaats verklaarbaar wordt. Een goede reeks wedstrijden werd na de winterstop neergezet en pas op 19 april werd in dat kalenderjaar voor het eerst verloren en wel van Haarsteeg met 1-2. Van plaatsgenoot Baardwijk werd dit seizoen beide keren gewonnen en wel met 3-1 en 3-0. Dat maakte veel goed want de derbysfeer was ook dit jaar aanwezig zoals blijkt uit de krant.

Opnieuw feest

Het seizoen 1987-1988 werd slecht begonnen door een nederlaag tegen debuterend derdeklasser Taxandria met 1-4. De week daarop werd uit bij Concordia te Den Bosch door o.m. een zuivere hattrick van Joop Leijtens in de laatste tien minuten toch nog de overwinning gepakt, 2-4. Soms ging het ook niet goed.

Zo werd bij RKDVC met liefst 5-1 verloren terwijl op 13 december een van de grootste nederlagen uit de voetbalgeschiedenis van RWB geleden en dat nog wel tegen het eerder verslagen Concordia. Met maar liefst 7-0 trok RWB aan het kortste eind!! RWB eindigde dit seizoen voor de derde keer in vijf jaar op de achtste plaats met 21 punten uit 22 wedstrijden.

Het tachtigjarig bestaan van RWB in 1988 werd gevierd op het sportpark zelf. Voor deze gelegenheid had de feestcommissie op het sportpark een grote tent neer laten zetten. Ook nu had men weer gezorgd voor een compleet programma voor jong en oud. Tijdens de drukbezochte receptie werden nu zilveren KNVB-spelden uitgereikt aan Jac Didden en Tiny Bergmans.

RWB voetbalde in die jaren in de derde klasse KNVB en heeft daar tot seizoen 1989-1990 in een spannende competitie tegen overwegend Langstraatse clubs gespeeld. Het seizoen 1990-1991 begon met de nieuwe trainer John Smetsers en werd degradatie naar de vierde klasse een feit. Voor de tweede keer in de geschiedenis van RWB. Maar het zou nog erger worden. De kelk was blijkbaar nog niet leeg.

Tussen hoop en vrees

Het eerste jaar in de vierde klasse behaalt RWB de inmiddels ook in het amateurvoetbal ingestelde nacompetitie. Deze nacompetitie ging verloren en het daarop volgende seizoen zou RWB weer uitkomen in de vierde klasse. RWB startte in 1992 met een grote loterij die er voor moest zorgen dat de financiële middelen er kwamen om de kantine uit te breiden. Meer recreatiemogelijkheden bieden naast voetbal was het doel, en ook het oude gedeelte van de kantine was toe aan een opknappbeurt. Op 29 januari 1993 was de slotavond en werd de eerste prijs, een Peugeot 106, door Burgemeester van Schaik getrokken. De commissie "Grote Loterij" kon die avond een cheque overhandigen aan voorzitter Lau Snels van maar liefst f72.000,-.

Ondanks het feit dat de gemeente dacht aan verhuizing van het sportpark kreeg RWB toestemming om de kantine uit te breiden. Begin van het seizoen 1993-1994 opende wethouder Henk Heuveling de vernieuwde kantine.

Onder leiding van Kees Kuijsten werd dit net voor en net na de vakantie in 2400 uur vrijwilligerswerk gerealiseerd.

Het seizoen 1992-1993 bracht net geen promotie naar de derde klasse. Nadat het eerste zich weer had geplaatst voor het periodekampioenschap, werd gewonnen van Dia en Chaam en moest een promotiewedstrijd worden gespeeld. Na een aanvankelijke voorsprong werd met 1-3 verloren van Bladella.

De daaropvolgende competitie, 1993-1994, verliep voor RWB desastreus, door vele blessures van belangrijke spelers degradeerde het naar de, inmiddels verdwenen, onderafdeling. Een dieptepunt in de lange historie van RWB. Maar er was een lichtpunt. Wie op de bodem zit, kan alleen maar omhoog. En dat gebeurde gelukkig ook.

RWB had net voor de zomervakantie van 1994 ook een zilveren jubileum te vieren. De jeugdafdeling ging dat jaar voor de 25ste keer op kamp. In augustus 1994 herstelde RWB de "Waalwijk Cup" weer in ere. Tussen 1973 en 1976 werd hier ook door de vier Waalwijkse voetbalclubs om gespeeld. RWB won deze destijds in 1973 en 1974. De nieuwe uitvoering werd een succes en nu nog wordt elk jaar gespeeld om de "Waalwijk Cup". De veteranen vierden in dit seizoen ook het vijftiengjarige bestaan.

Kampioen

In seizoen 1995-1996, na twee jaar in de onderste regionen van het voetbal te hebben gespeeld, werd RWB met glans kampioen. Een kampioenschap waar RWB dertig jaar op had moeten wachten. Logisch dat dit met een gigantisch feest werd gevierd, op maandag trokken supporters samen met de RWB-selectie op boerenkarren langs de Waalwijkse kroegen.

Oud-voorzitter Mart Bruurmijn werd benoemd tot lid in de orde van Oranje Nassau voor zijn vijftigjarig lidmaatschap van OOG en zijn inzet voor de voetbalvereniging. Johan Kuysten werd gekozen tot sportvrijwilliger van 1996 van Waalwijk, bij RWB had hij op dat moment tal van functies. Terug in de vierde klasse deed RWB verwoede pogingen om opnieuw te promoveren. In seizoen 1996-1997 werd de nacompetitie bereikt, verloren werd in de nacompetitie echter van Zundert.

De kampioenen van het seizoen 1995-1996:

Bovenste rij v.l.n.r. Piet Rekkers (verzorger), Johan Kuysten (leider/materiaalman), Nico van den Brink (trainer), Wim Snels (leider), Huub Bruurmijn (grensrechter)

Middelste rij v.l.n.r. John van Schijndel, Nico Treffers, Marco Bijkerk, John van de Werken, Emiel Avontuur, Anthony Bruurmijn, Wilbert Blankert, Patrick Berkelmans en Michael van der Vet

Onderste rij v.l.n.r. Harrie van Oers, Frank Moonen, Ronny Moonen, Berry Bruurmijn, Karel Esveld (sponsor), Peter Didden, Ramon Kuysten, Peter-Paul Broenink en Jan Bergmans

Het laatste feest in de twintigste eeuw

De laatste seizoenen van de twintigste eeuw zouden heel wisselend zijn. RWB begon het seizoen 1997-1998 in ieder geval veelbelovend. Het pakte een periodetitel en voetbalde bij vlagen uitstekend. Een spannende wedstrijd was die tegen plaatsgenoot Baardwijk, een echte derby.

Een volle tribune, spanning en soms te hard voetbal. RWB kreeg de beste kansen doch kon niet tot scoren komen. In de 75ste minuut maakte Baardwijk een doelpunt. RWB zette alles op alles en het strafschopgebied van Baardwijk werd belegerd. Pas ver in blessuretijd kon Patrick Berkelmans de gelijkmaker inschieten. Berry Bruurmijn speelde intussen zijn 250ste wedstrijd in RWB 1. De huldiging was voor de wedstrijd tegen Bavel. RWB eindigde dit seizoen op een met Bavel gedeelde tweede plaats, vijf punten achter kampioen SCO. RWB had uit 22 wedstrijden 35 punten behaald en een doelsaldo van 45-33. Helaas net niet genoeg om uit die vermaledijde vierde klas te komen. RWB 3 werd wel kampioen. Ook de jeugd deed het goed met kampioenschappen voor B2 alsmede B1.

Maar 1998 was ook het jaar van het negentigjarig jubileum. Dat werd in twee stappen gevierd, allereerst in het weekeinde van 19 t/m 21 februari 1998 met muziek van Wolluk Breuk en Connexion. Ook was er de bekende playbackwedstrijd. Op 14 mei 1998 ging het feest verder en er was voor de C-B-E en D jeugd een voetbalclinic gegeven door de bekende voetbalbroers Mühren. Een dag later was er een jubileumvergadering met huldiging van de jubilarissen, op zaterdag gevolgd door een Jeugd morgen met diverse activiteiten. Jac Didden mocht de gouden KNVB speld ontvangen. De receptie werd op zaterdag gehouden gevolgd door een feestavond met muziek van Lou and The New Stars. Ook de Bossche Zangeres zonder Naam trad op. Op zondag 17 mei was er nog een dag voor de jeugd met Christiaan's Jeugdshow en een disco show met een rodeo stier. Al met al weer een echt RWB-feest.

Maar ook de toekomst liet van zich horen. In maart 1997 maakt de krant via voorzitter Lau Snels, bekend dat in het jaar 2000 de verhuizing plaats moest vinden naar Waalwijk west, Landgoed Driessen. Daar zou RWB een nieuw complex krijgen dat het moest delen met NEO uit Sprang. Een idee om wel even aan te wennen.

Het allerlaatste seizoen van de twintigste eeuw, 1998-1999, begon voorspoedig. Bij de aanvang van het nieuwe seizoen, op 6 september 1998, werd Patrick Berkelmans, inmiddels tien jaar speler van RWB 1, voor aanvang van de wedstrijd tegen 't Zand in het zonnetje gezet omdat hij 250 wedstrijden in het eerste speelde.

Opnieuw was de derby tegen Baardwijk spannend en was er een maximaal aantal toeschouwers bij aanwezig. Dit keer won RWB met 2-0. Al met al werd er dit seizoen veel wisselender gepresteerd en RWB eindigde op de zesde plaats met 34 punten uit 22 wedstrijden. Bij de senioren werd RWB 6 kampioen.

De A-jeugd werd ook kampioen en promoveerde naar de tweede klasse na een overwinning tegen Audacia. Ook werden dit seizoen nog kampioen C1-C2-D1-D3-E3 en F1 zodat, voor wat de jeugd betreft, van een zeer succesvol jaar gesproken kan worden en bovendien een belofte voor de toekomst. Dit jaar werd voor de dertigste keer het Jeugdkamp gehouden bij De Negende Zeligheid te Bergeijk met 41 kinderen, 7 leiders en 4 kooksters. Iets om te koesteren voor de vereniging.

Eindelijk terug

Op 17 juli 1999 opende RWB, met de nieuwe trainer Roland Schuermans, het seizoen met een oefenwedstrijd tegen RKC met trainer Martin Jol. RWB speelde zeer verdienstelijk en maakte het RKC behoorlijk moeilijk, een veelbelovend begin. Er was ook iets vreemds. Bij de competitie-start bleek dat het hoofdveld van RWB er door de aanwezigheid van vele emelten allerbelabberdst bijlag. De kraaien die de emelten uit het gras pikten zorgden ervoor dat ook het gras beschadigde en het leek wel of het veld was omgeploegd. Hoe dan ook, het seizoen kende een vliegende start voor het eerste en RWB werd in oktober 1999 periodekampioen. Zou het ook in staat zijn dit tot het einde vol te houden? De spanning bleef stijgen.

Na tien maal winst, twee remises en een verliesbeurt begon RWB het nieuwe millennium als lijstaanvoerder van de vierde klasse D. Trainer Roland Schuermans gaf aan kampioen te willen worden met de mix van een zestal jonge spelers en een aantal spelers met de nodige routine.

Kampioenselftal 1999/2000.

Achterste rij: Johan Kuijsten (leider/materiaalman), Roland Schuermans (trainer), Arie Roomer (leider), Hans Bruurmijn (verzorger)

Middelste rij: Huub Bruurmijn (grensrechter), Boyke Mungroop, Jeroen Blankestijn, Andjelco Lazic, Nico Treffers, Patrick Berkelmans, Michael van der Vet, John van de Werken, Randy Mandemakers, Jan Bergmans.

Voorste rij: Gerben Kuijsten, Eddy Beerens, Martin Delsman, Ruud Leijtens, Jordy Kleijisen, Ton Buster (van sponsor Esveld), Patrick Brouwers, Berry Bruurmijn, Mark Kanters, Paul Roosenbrand, William van Litsenburg.

Met twee spitsen, Berry Bruurmijn en Mark Kanters, die ieder al 13 keer gescoord hadden moest dat mogelijk zijn. Ook de weken daarna draaide het eerste op volle toeren en als de volgende wedstrijd op zondag 20 februari door RWB zelf gewonnen zou worden van 't Zand en concurrent Veerse Boys zou verliezen bij RAC zou RWB al wel zeer vroeg in het seizoen kampioen kunnen zijn. Echter 't Zand dwong RWB een 1-1 gelijkspel af en de concurrentie versaaagde niet. Daardoor konden de bloemen in de emmers blijven. 't Zand nam 10 minuten in de tweede helft zelfs een 1-0 voorsprong en pas in de laatste minuut kon Berry Bruurmijn middels een benutte strafschop de gelijkmaker aan laten tekenen. Een moeizaam afgedwongen gelijkspel. Toch kon het zo felbegeerde kampioenschap RWB niet meer ontgaan en na de wedstrijd tegen Sarto, op 16 april 2000, was het eindelijk zover. Sarto won, maar RWB 1 was weer kampioen en terug in de vertrouwde derde klasse, waar ze voor het laatst in 1990 hadden gespeeld.

De dag daarop werd nog uitbundig gefeest. Ontvangst op het gemeentehuis door burgemeester van Schaik. Ook de Waalwijkse horeca kreeg die dag een luidruchtig gezelschap over de vloer.

Zaterdag 22 april werd een kampioensreceptie gehouden in de eigen kantine die druk bezocht werd. Ook daarna volgde weer een feest.

De A1 deed voor hun oudere broers niet onder en werd ook kampioen waardoor zij promoveerden naar de eerste klasse. Voorwaar een mooi resultaat mede omdat ook het vorig seizoen het kampioenschap behaald werd! Ook de D2-E4 en F1 werden kampioen waarvoor zij ook gehuldigd werden.

Hetzelfde jaar werd er een evenementencommissie opgericht om zich alvast bezig te houden met de viering van het honderdjarig bestaan in 2008. Hiervoor is uiteraard behoorlijk wat geld nodig en deze commissie zal zich onder andere hier mee bezig gaan houden. De "Vrienden van RWB" (nu "Club van 100") werd opgericht; mensen die door een jaarlijkse bijdrage het mogelijk moeten maken in 2008 per persoon € 100,00 bijgedragen te hebben om een goed feest mogelijk te maken. Lau Snels werd dit seizoen verrast met de zilveren KNVB-speld voor al zijn verdiensten voor RWB.

Het nieuwe millennium

Het nieuwe seizoen, 2000-2001, werd voor RWB in de derde klasse op 3 september ingezet met een wedstrijd tegen CHC uit Den Bosch. RWB domineerde en won met 4-0. Een uitstekende start, dus. Het eerste speelde wisselend. RWB eindigde op de derde plaats na SCO en Uno Animo met 38 punten uit 22 wedstrijden. Doelsaldo 46-40. Maar het elftal haalde wel de laatste periodetitel en daarmee het recht op nacompetitie. Zou het opnieuw lukken door te stoten naar de tweede klasse na een kwart eeuw? Dat zou wel heel fraai zijn.

De nacompetitie voor promotie naar de tweede klasse begon op 14 mei met een wedstrijd tegen de Patrijzen uit 's-Heerenhoek in Zeeland. Het was al een kwart eeuw geleden dat RWB in deze klasse uitkwam. In een aantrekkelijke wedstrijd en met nauwelijks krachtsverschil wist RWB deze wedstrijd te winnen door een doelpunt van Berry Bruurmijn na een half uur spelen. De Patrijzen hadden in de tweede helft het beste van het spel doch keeper Gerben Kuijsten ranselde alle ballen uit zijn kooi. Op 20 mei werd uit bij De Patrijzen gespeeld en een gelijk spel zou voldoende zijn voor plaatsing voor de volgende ronde. Door te gaan rusten met een 2-0 voorsprong door doelpunten van Mark Kanters en Paul Roosenbrand leek RWB al op rozen te zitten. Echter De Patrijzen scoorden waardoor de stand weer gelijk was. Elk tegendoelpunt kon ons duur te staan komen. Kort daarna kon Boyke Mungroop echter de 3-2 voorsprong aan laten tekenen. Vlak voor tijd konden de Patrijzen nog gelijkmaken doch de achterhoede van RWB gaf in de laatste minuten geen krimp meer. Door dit resultaat moest een wedstrijd gespeeld worden tegen Unitas '30 uit Gorkum.

Op Hemelvaartsdag, 24 mei 2001, speelde RWB die wedstrijd. Bij Unitas was de stand na een uur spelen 5-1 in het voordeel van de thuisploeg. RWB-spits Mark Kanters kreeg het toen echter op zijn heupen en scoorde vier maal achter elkaar waardoor de eindstand 5-5 werd.

Trainer Roland Schuermans verwoordde het als volgt; *"Ongelooflijk. Zo'n veerkracht en bizar scoreverloop maak je nooit meer mee"*. Op 27 mei werd de thuiswedstrijd gespeeld en door het doelpuntenfestijn bij Unitas ging iedereen er eens voor zitten.

De toeschouwers kwamen er echter bekaaid vanaf. Hoewel bij Unitas totaal tien doelpunten vielen kwam op het RWB terrein geen van beide ploegen tot scoren. Wel voerden beide ploegen een spektakelstuk op met aanvallend spel en legio kansen. Na verlenging moesten strafschoppen de beslissing brengen wie naar een finaleplaats zou gaan voor promotie naar de tweede klasse. Dit werd een echte soap! Na vijf strafschoppen stonden beide teams gelijk met ieder vijf doelpunten. Toen Sendo Siegenthaler daarna nummer zeven inschoot kwam de assistent-scheidrechter het veld op in de veronderstelling dat Sendo al eerder een strafschop genomen en ingeschoten had. Na volop discussie besloot de scheidrechter dat dit niet het geval was. Toen keeper Gerben Kuijsten in het doel plaats had genomen kwam de scheidrechter terug op zijn beslissing en moest Sendo de strafschop overnemen. Dit lukte, maar de daarop volgende strafschop voor RWB werd gemist. Resumerend kan gesteld worden dat in het eerste jaar van promotie naar de derde klasse uitstekend was gevoetbald, waardoor men zelfs tot het einde toe mee had gedaan voor promotie naar de tweede klasse. Deze jonge talentvolle ploeg kon nog veel moois brengen voor RWB. De verwachtingen waren hooggespannen.

Doordat trainer Roland Schuermans na twee seizoenen bij RWB naar Wilhelmina vertrok moest RWB op zoek naar een nieuwe trainer. Die werd gevonden in de persoon van Hans Richters die de drie jaar daarvoor Terheijden onder zijn hoede had genomen.

Ook werd dit seizoen besloten een loterij te organiseren voor de inrichting van de nieuwe kantine op het nieuwe sportcomplex De Gaard. Veel RWB-ers lieten weer zien een echt RWB-hart te hebben door hieraan mee te doen, doch ook het bedrijfsleven werd benaderd, ondermeer door de altijd actieve Jac. Didden. Er werden in totaal 400 loten van 300 gulden verkocht. De eerste prijs was een auto, merk Subaru Vivio ter waarde van 20.000 gulden en ook waren er diverse mooie prijzen te winnen in 5 trekkingen.

De aanleg van sportpark De Gaard zou naar verwachting 4 miljoen gulden gaan kosten.

Een matig resultaat

Zoals gezegd, waren de verwachtingen hooggespannen voor seizoen 2001-2002, na de mooie resultaten het jaar daarvoor. Het zou allemaal heel anders uitpakken. Berry Bruurmijn moest op doktersadvies halverwege de competitie afscheid nemen als speler van het eerste elftal. Daardoor viel een stuk ervaring weg - meer dan 350 wedstrijden in RWB 1 - en iemand met een verwoestend hard en goed schot. Dat zou zijn gevolgen hebben! De eerste wedstrijd in de competitie was uit tegen Berkdijk op 9 september. De competitie liep vanaf het begin niet echt lekker en hoewel er ook werd gewonnen was de eerste helft teleurstellend.

Na de winterstop leek er een ommekeer te komen. RWB won drie keer op rij, tegen TSC, Rood Wit Willebrord en Terheijden, de oude club van coach Hans Richters. Het oude elan was weer terug en RWB stond weer in de middenmoot. Kon het elftal deze geest vasthouden? Helaas niet. Verlies tegen VVR en IFC maakten meteen weer een eind aan alle speculaties over een mogelijke promotie. Hierop volgde een reeks wisselende uitslagen. Ondanks winst bij de laatste wedstrijd tegen RCD, meteen de 250ste voor John van de Werken, eindigde RWB op een zesde plaats, in de middenmoot in de derde klasse B, terwijl RWB 2 met trainer Hans van de Geld op een verdienstelijke tweede plaats eindigde na Berkdijk dat in de laatste wedstrijd met 4-0 verslagen werd. Er was nog meer te vieren, want er waren weer veel kampioenen, te weten RWB 5, F1, D1, C2, D3 en F1.

Teruggang

Na twee jaar in de derde klasse doemde in het seizoen 2002-2003 het degradatiespook weer eens op. Dit kwam door een combinatie van factoren. Om te beginnen kreeg het eerste elftal een nieuwe trainer, Bart Jansen. De eerste wedstrijd, uit tegen Haarsteeg, debutant in de derde klasse, werd een gelijkspel. Door twee rode kaarten moest RWB de wedstrijd met negen man beëindigen. Geen goed voorteken. Ook de twee wedstrijden daarop eindigden in een gelijkspel. Het tij leek te keren na een overwinning tegen Berkdijk. Maar de weken daarna wisselden verlies, winst en gelijkspel elkaar weer af. Bij het begin van de winterstop stond RWB op de laatste plaats. Een zeer slecht begin van de competitie dus.

De trainer werd na de winterstop door het bestuur op non-actief gesteld. Hij had nog maar zo weinig vertrouwen in de selectie dat hij zich al min of meer had neergelegd bij degradatie.

Onder leiding van het duo Berry Bruurmijn en Patrick Berkelmans ging RWB het laatste deel van de competitie afwerken in de hoop nog voldoende punten te behalen om degradatie te ontlopen. De spanning nam toe. Zou RWB weer terug moeten naar de vierde klasse of kon het in de derde klasse blijven waar het, historisch gezien, thuishoorde? Iedere wedstrijd werd nu een kwestie van pompen of verzuipen. RWB-DESK, op 9 maart 2003, bijvoorbeeld werd een echte thriller. RWB ging furieus van start en kreeg enkele goede kansen. Na 14 minuten kon Jesse Ulijn de bal over de DESK doelman stiften en stond RWB op voorsprong. DESK kon alleen maar achter RWB aanlopen en moest zelfs een 2-0 achterstand incasseren door een doelpunt van John vd Werken. Deze doelman kon na de rust nog wel een penalty stoppen, maar door een doelpunt van wederom Jesse Ulijn kwam RWB op een 3-0 voorsprong. Kort daarna verkleinde DESK de achterstand tot 3-1 maar verder liet RWB DESK niet komen. Opvallend was dat in deze wedstrijd twee spelers van DESK op het veld slaande ruzie kregen over de vraag wie een vrije trap zou nemen. Helaas stond na afloop RWB nog steeds als laatste op de ranglijst, alleen meer punten kon ze van die plaats afhelfen. En die punten kwamen er gelukkig ook. Eerst een gelijkspel tegen Uno Animo, toen (de eerste) winst tegen Veerse Boys. Het tij leek te keren. Maar zo eenvoudig zou het niet gaan.

Op 27 april vond de belangrijke wedstrijd plaats tegen Madese Boys dat nog een kansje op het kampioenschap had. RWB moest winnen om nog een kans te maken in de derde klasse te blijven. RWB begon fel en al in de zevende minuut kon Jesse Ulijn RWB op een 1-0 voorsprong brengen. Diverse kansen werden gemist en Madese Boys nam het initiatief. Dit leidde tot enkele gevaarlijke situaties voor het RWB-doel doch Gerben was wederom een bekwame sluitpost. Door goed te verdedigen kon RWB de voorsprong tot het einde bewaren en zaten de drie punten in de knip.

Op 4 mei moest het dan uit bij VVR gebeuren. RWB moest winnen. Een honderdtal supporters was meegereisd om de jongens te steunen en er was een bus vol supporters uit onze jeugdafdeling. De zenuwen speelden RWB parten en VVR was sterker. Toch werd de rust met de stand 0-0 bereikt. In de 88^e minuut kon Boyke Mungroop een naar iedereen dacht verlossend doelpunt scoren met een mooie kopbal. Echter diep in blessuretijd, de 96^e minuut, kon VVR nog gelijkmaken. Een wel zeer grote domper! RWB stond in punten nu gelijk met Roosendaal. De tiende plaats betekende nacompetitie spelen tegen een periodekampioen van de vierde klasse.

Daarom was een beslissingswedstrijd tegen Roosendaal nodig om uit te maken wie dat moest gaan doen.

Deze beslissingswedstrijd werd op 11 mei bij RWB gespeeld. Roosendaal begon als sterkste en RWB had een schitterende reactie van Gerben nodig om niet op achterstand te komen. Daarna was de paal aan onze zijde en kropen we door het oog van de naald. Een prachtig doelpunt van de jarige Larry van Ommen gaf RWB een 1-0 voorsprong. Tot de rust kwam RWB niet meer in gevaar. Direct na de rust had men nog een tweetal goede kansen om de voorsprong te vergroten, maar die werden niet benut. Roosendaal kwam sterk terug en RWB moest achteruit. Een kwartier voor tijd konden zij de aansluitingstreffer aan laten tekenen en de spanning steeg. Jesse Ulijn kon de spanning blijkbaar niet meer aan en moest met een rode kaart van het veld. Ook een speler van Roosendaal kon er blijkbaar niet meer tegen zodat de wedstrijd verder ging met tien tegen tien. RWB kon echter de voorsprong vasthouden waardoor behoud van het derde klasserschap veilig gesteld kon worden.

Verder kreeg dat jaar Jac Didden een koninklijke onderscheiding - lid in de orde van Oranje-Nassau- van burgemeester de Geus voor zijn vele werk voor RWB en kon de club zijn 500ste lid inschrijven.

Weer degradatie

Het seizoen 2003-2004 begon in het besef dat een verblijf in de derde klasse niet vanzelfsprekend was, zoveel was inmiddels wel duidelijk geworden! Maar er was een nieuwe trainer, Jan Kroot uit Dongen, en er was routine (Patrick Berkelmans zou zijn 400ste wedstrijd in het eerste spelen), dus alles was mogelijk. Helaas begon het seizoen meteen met een domper, verlies (5-1) uit tegen Uno Animo. De eerste helft van de competitie was ronduit rampzalig. Er werd zeven keer verloren, drie keer gelijkgespeeld en maar één keer gewonnen (thuis tegen VVR). Wat vorig jaar dreigde, leek nu echt uit te komen. Voor het seizoen kon worden hervat was er eerst werk aan de winkel.

In de winterstop, op vrijdag 2 en zaterdag 3 januari 2004 huisde RWB al zijn spullen over naar zijn nieuwe sportpark De Gaard. Zeker honderd vrijwilligers waren aanwezig om alle spullen die over moesten naar Elzenhoven, op te laden en ze daarna op De Gaard weer te lossen. De jeugdafdeling maakte symbolisch de overgang van het oude naar het nieuwe sportpark door in optocht te voet van Elzenhoven naar De Gaard te lopen.

Door de ereleden Wim Snels, Mart Bruurmijn, Dick van Baardwijk en Jac Didden werd op het nieuwe sportpark de officiële opening verricht door het onthullen van een plaquette met hun namen en de openingsdatum.

Als openingswedstrijd was er op 10 januari een wedstrijd tegen RKC. Deze werd door het publiek goed bezocht, wat de kosten van deze wedstrijd behoorlijk verminderde. Eredivisionist RKC had het tegen RWB moeilijk en kon pas het laatste kwartier tot scoren komen. Toen ging het ook hard. Van 0-0 in de 75ste minuut werd het binnen een kwartier 0-6 in het voordeel van RKC. Maar daar maalde niemand bij RWB om. Voorafgaand aan deze wedstrijd werden door de A1, B1, C1 en D1 een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld. RWB kan als vereniging trots zijn op dit mooie nieuwe sportpark.

De drukbezochte officiële openingswedstrijd RWB-RKC

Na de winterstop voetbalde het eerste, net als het seizoen daarvoor, om puur lijfsbehoud, niet meer en niet minder. Het begin was slecht, met verlies tegen VVR, maar daarna werd er met 1-0 gewonnen tegen mededegradatiekandidaat Sprundel. De hoop flakkerde weer op. Vervolgens waren er twee verloren partijen en twee gelijkspelen. Degradatie leek onontkoombaar.

Op 28 maart, tegen Ophemert, klampte het team zich vast aan de spreekwoordelijke strohalm door met 4-2 te winnen. Omdat een gelijkspel onvoldoende punten op zou leveren werd vol op de winst gespeeld.

Daardoor kreeg de tegenstander in het begin de beste kansen maar profiteerde hiervan niet. Vlak voor rust begon Jilke vd Ven aan een opmars richting doel Ophemert. Hij omspeelde diverse verdedigers en stelde Larry van Ommen in staat het af te maken. Na rust kwam RWB door een doelpunt van Jilke zelf op een 2-0 voorsprong waarna Ophemert terug kon komen tot 2-1. De van een blessure teruggekomen Niels Verhoeven kon daarna de 3-1 op het scorebord brengen en vijf minuten voor het einde bracht Ophemert de spanning in de wedstrijd weer terug door 3-2 te maken. Emiel Avontuur maakte aan alle onzekerheid een einde door een corner in te koppen. 4-2 winst en de mogelijkheid om degradatie nog te ontlopen.

Hierop volgde weer een gelijkspel (tegen Rood Wit Willebrord) en opnieuw dreigde degradatie. De laatste twee wedstrijden moest er dus gewonnen worden. En dat lukte. Jeka werd met 2-1 en Madese Boys werd met 1-0 verslagen. De club slaakte een zucht van verlichting. Rechtstreekse degradatie was vermeden. Nu restte nog de competitie.

Tegenstander was Amstelveen uit Dordrecht. De eerste wedstrijd (thuis) werd gewonnen met 2-1. Een week later in Dordrecht leek het er lange tijd op dat de voorsprong voldoende was. Geen van de twee ploegen kon echt zijn stempel op de wedstrijd drukken en lang zag het er naar uit dat het 0-0 zou blijven. Tien minuten voor tijd echter kreeg Amstelveen een penalty, die benut werd. Daarom moest na afloop een penaltyserie uitwijzen wie het allesbeslissende duel tegen Terheijden mocht spelen. Door een hoofdrol van de doelman van RWB – hij stopte twee strafschoppen – was RWB de gelukkige en moest het op het terrein van TSC te Oosterhout uitmaken wie in de derde klasse zou blijven. In deze beslissingswedstrijd nam RWB in het begin het initiatief. Terheijden werd langzaam gevaarlijker via hun bonkige spits Rasenberg die constant het vuurtje in de RWB defensie opstookte.

Terheijden kon scoren en jammer genoeg voor RWB stonden daarna paal en lat van Terheijden de gelijkmaker in de weg. Op een ongelukkig moment - net voor rust- werd het zelfs 2-0 voor Terheijden. Na rust stond er weer een sterker RWB en Emiel Avontuur kon in de 60ste minuut 2-1 maken. RWB dacht nog langszij te kunnen komen, maar Terheijden herpakte zich en gaf geen kans meer weg. Door dit resultaat degradeerde RWB voor de derde keer in de historie naar de vierde klasse.

In 2003 organiseerde RWB in het kader van Waalwijk 700 jaar stadsrechten een wedstrijd van LUCKY AJAX tegen Oud Waalwijk. Ajax speelde onder meer met Fred Grim, Stanley Menzo, Sonny Silooy, Danny Blind, Ronald Koeman, Rob Witsche, Simon Tahamata, Brian Roy, Johnny Bosman, John van 't Schip, Aaron Winter, Sjaak Swart. Bij Oud Waalwijk onder meer Ad van de Wiel, Marcel Brands. De wedstrijd eindigde in een 1-6 overwinning voor Lucky Ajax.

De lange weg terug

Wij schreven het al eerder: wie op de bodem zit, kan alleen nog maar omhoog. RWB hoort ook eigenlijk thuis in de derde klasse. Toch zou het niet zo eenvoudig blijken terug te keren. De eerste wedstrijd in seizoen 2004-2005, tegen DVVC uit Dongen, werd gewonnen met een spectaculaire 6-0, maar de tweede, tegen Victoria '03 uit Oudenbosch, werd verloren met 1-0. De spelers stonden dus meteen weer met beide benen op de grond. Maar het team hervond zich en was begin november zelfs koploper en bij het ingaan van de winterstop stond RWB op een verdiende tweede plaats. Zou deze lijn kunnen worden vastgehouden, dan behoorde een snelle terugkeer naar de derde klasse tot de mogelijkheden.

Na de winterstop voetbalde RWB tegen een oude bekende, Baardwijk. Voor de derby werd Michael van de Vet gehuldigd voor zijn 250ste wedstrijd in RWB 1.

De wedstrijd zelf begon voor RWB goed want al na drie minuten mochten zij een strafschop nemen die door Emiel Avontuur werd benut. Een technisch beter RWB had het toch moeilijk tegen een verwoed strijdend Baardwijk. RWB kreeg meer kansen doch kon nog niet tot scoren komen. Baardwijk maakte van een vrije trap gebruik waardoor de ruststand 1-1 werd. Jubilaris van der Vet kon na 10 minuten in de tweede helft een fraaie solo afronden waardoor RWB met 2-1 aan het langste eind trok. De lijn van voor de winterstop werd zo doorgetrokken. Daar zou helaas verandering in komen.

RWB verloor tegen Raamsdonk en, later, ook nog eens tegen Baardwijk, Sprundel en Right 'Oh. De laatste competitiewedstrijd van dit seizoen werd thuis gespeeld tegen Rijen. In het eerste halfuur had Rijen de beste kansen doch Gerben Kuijsten kon zijn doel schoonhouden. De eerste kans die RWB kreeg werd door Boyke Mungroop benut. Na rust was RWB de betere ploeg en kort voor tijd kon de overwinning worden veilig gesteld middels een schitterend doelpunt van Andjelco Lazic die vanaf 20 meter de bal over de keeper heen in het doel stiftte. RWB eindigde dan ook op de derde plaats in de vierde klasse E. Niet slecht, maar niet genoeg om te promoveren. Misschien het jaar daarna?

Opnieuw telde de jeugdafdeling veel kampioenen, de E1, E2, F1, C2, D2 en F3. Patrick Berkelmans stopte als voetballer en werd trainer van RWB. Ook John van de Werken nam afscheid van RWB 1. Er werd een afscheidswedstrijd gespeeld waarna RWB de routine van dit verdedigerskoppel zou moeten missen. Samen speelden zij ongeveer 700 wedstrijden in RWB 1. Geen geringe prestatie.

RWB en NEO organiseerden dit jaar de Jeugdvoetbal dag 2005, voetbal in al zijn facetten; straatvoetbal, veldvoetbal, strandvoetbal en de finales van de District Supercup voor A, B, en C junioren werden op sportpark De Gaard gehouden, onder auspiciën van de KNVB afdeling Zuid 1.

Weer kampioen

De eerste wedstrijd van het seizoen 2005-2006, onder de nieuwe trainer Patrick Berkelmans, moest RWB thuis op 9 september aantreden tegen SC Olympus. Hoewel RWB door vakanties nog niet helemaal compleet was, werd door doelpunten van Mark Kanters in de 62ste minuut en Sander Claessen in de 80ste minuut de wedstrijd na rust beslist. Einduitslag 2-0. De kop was eraf. Succes gloorde opnieuw achter de horizon. De start van het seizoen was in ieder geval spectaculair met vier keer winst en maar een keer verlies.

In oktober werd twee keer gelijkgespeeld en werd het weer spannend, net voor de derby tegen Baardwijk.

Als vanouds waren de tribunes goed gevuld. Al na twee minuten kwam RWB op voorsprong doordat Erik Kanters alert reageerde op een ingeschoten vrije trap. Baardwijk herpakte zich en kreeg een drietal goede kansen die zij niet konden verzilveren. Door een slippertje van de doelman van Baardwijk kon Larry van Ommen vlak voor rust RWB op een 2-0 voorsprong zetten. Na de rust werd nog wel geprobeerd de aansluitingstreffer te maken doch de defensie van RWB gaf geen kansen meer weg. Later werd in de kantine door beide teams nog een gezellig broederlijk feestje gebouwd. Tot aan de winterstop won RWB alle (vijf) verdere wedstrijden en kon het zich herfstkampioen noemen. Zou de ploeg de lijn vast kunnen houden?

Na de winterstop, 15 januari 2006, moest RWB aantreden tegen Essche Boys. Dit werd een 4-2 overwinning door doelpunten van Emiel Avontuur en tweemaal Boyke Mungroop. Essche Boys zorgde zelf voor de vierde tegentreffer. Na nog twee keer winst, pakte RWB de tweede periodetitel. Eindelijk leek alles weer eens mee te zitten. Op 26 maart bij Baardwijk moest het dan gebeuren. Het kampioenschap kon daar behaald worden indien concurrent Taxandria puntverlies zou lijden. Een talrijk publiek zag Baardwijk twee goede kansen missen doordat doelman Gerben Kuijsten hun inzetten keerde. Na de rust kon Niels Verhoeven Boyke Mungroop op maat bedienen en die tikte de bal bij de tweede paal binnen. Baardwijk ging alles of niets spelen wat tot meer ruimte voor RWB leidde. Uit een counter kon Sander Claessen de bal onder de Baardwijkse doelman in het net schieten. Daarna was het wachten op het resultaat van Taxandria. Die hadden punten laten liggen waardoor RWB het kampioenschap met nog drie wedstrijden te spelen, al kon gaan vieren. De promotie naar de derde klasse was een feit.

Op de platte kar ging men van Baardwijk via Waalwijk naar Besoijen waar het feest losbarstte. De volgende dag, maandag 27 maart ging men op de platte kar in Waalwijk een kroegentocht houden. Alle cafés die open waren werden bezocht. Het feest ging ook die dag nog door tot in de late uurtjes. RWB 1 was verdiend kampioen. Het sloot het seizoen af met 57 punten uit 22 wedstrijden, doelsaldo: 62 voor en slechts 12 tegen. De meeste doelpunten werden voor RWB gescoord door Mark Kanters, die er zestien in mikte terwijl Larry van Ommen vijftien maal doel trof. Een koningskoppel dus en samen goed voor de helft van de doelpunten.

*Het kampioenselftal van 2005-2006 met (in willekeurige volgorde):
 Gerben Kuysten, Randy Mandemakers, Erik Kanters, Nick van den Berg, Emiel Avontuur, Anjelco Lazić,
 Niels Verhoeven, Larry van Ommen, Boyke Mungroop, Arno van Osch, Sander Claessen, Michael van der Vet, Mark Kanters,
 Martijn Schrover, Rene Schalken, Roy van den Bogaard, Martin Delsman, Bas de Nijs, Patrick Boertje, Paul van Engelen,
 Alfons van der Pluijm, Johan Kuysten (leider), Hans Bruurmijn (verzorger), John van de Werken (leider),
 Mari Kraneveld (grensrechter) en Patrick Berkelmans (trainer)*

Er waren ook andere kampioenen, de E1, D2, F1, F2, C1 en RWB 4. Ook moet vermeld worden dat de Jeugdafdeling 3.200 euro bijeenbracht voor de stichting Kika.

